

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

78

JOI
23 NOIEMBRIE 1967
12 PAGINI
2 LEI

„UWE ȘI AI SĂI“ ÎNVINȘI LA BUCUREȘTI CU 1-0!

UN SPECTACULOS SUCCES AL ECHIPEI ROMÂNIEI

Și acum, toate
eforturile
pentru
calificarea
la J. O.!

A fost un meci ca un film cu senzații tari „Cine are inimă slabă să nu se uite”, așa cum se scria pe vremuri în reclame.

Intr-adevăr, meciul cu vicecampiona lumii, echipa Republicii Federale a Germaniei, ne-a suprasolicitat nervii, răbdarea. Minute întregi, băieții noștri au dominat, au sutat la poarta lui Wolter cu nemiluita, dar acest portar a avut parcă cinci miini. Două ale lui, plus alte trei, barele... Mingea buclucase nu vroia să intre în gol și minutele treceau, unul după altul. Ce minge să fie asta? Minge fermecată care ocolește 14 metri pătrați ai porții lui Wolter? S-o fi uns „Profesorul distrat” cu substanța lui miraculoasă? Cu o substanță „antiplasă”? Și minutele treceau...

Uite, așa, tot privind la uluitoarele situații de gol neimplinite, gîndul ne-a dus fără să vrem la returul meciului cu echipa R. D. Germane, cînd echipei noastre îi vor trebui minimum două goluri pentru a se califica. Dacă și atunci echipa noastră va face un asemenea joc, care amintește de victoriile asupra Spaniei, Cehoslovaciei sau Portugaliei și scorul va rămîne totuși 0-0, Mexicul se va topi ca un vis frumos! Și minutele treceau... Cum oare mingea trimisă cu sete și precizie de capul lui Constantin n-a mers cu 5 cm mai jos de bară? Ce miracol balistic a readus în teren mingea expediată de Ion Ionescu, tot cu capul, în bara interioară?

Trecuseră 90 de minute și golul nu cădea! Scorul ar fi putut rămîne 0-0, deși pînă atunci băieții noștri meritau cel puțin 2-0! N-o

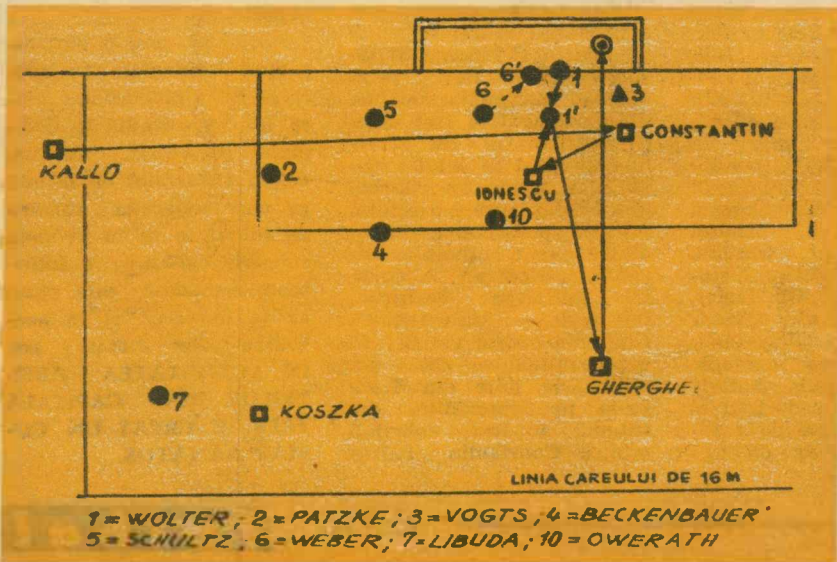
Aurel C. NEAGU

(Continuare în pag. 12)

Ion Ionescu, cel mai bun atacant al echipei noastre în meciul de ieri.

Foto : P. COZIA

GHERGHELI, autorul golului victoriei pe care-l puteți reconstitui cu ajutorul schiței alăturată.

REZULTAT PROMIȚĂTOR
LA TINERET:
1-1 LA SAARBRÜCKEN

HANDICAPUL MINIM
DE LA BERLIN
ESTE RECUPERABIL

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU PETROLUL?

„CE-O FI CU PETROLUL“ De la această întrebare-tip, pe care au rostit-o, sau au gândit-o nu numai ploieștenii, ci atâtea alte zeci și sute de mii de iubitori ai fotbalului din țara noastră, am pornit ancheta de față, întreprinsă printr-o autoră cunoscută evoluții a echipei petroliste din această toamnă.

Iată opiniile lor:

ILIE OANA (antrenor): De aproape 15 ani de când îi sint antrenor, formația noastră a TRAIT prin joc tehnic combinativ. Se spunea, iar eu o repet fără falsă modestie că există o ȘCOALĂ PLOIEȘTEANĂ de fotbal. Această școală a avut ca elevi reprezentativi jucători de tipul lui Zaharia, al fraților Munteanu, al lui Marin Marcel, Tabarcea, Neacșu, Bădulescu, Badea etc...

La cei mai noi, am luptat pentru ca să se facă „predarea ștafetei“ acestui stil de joc, care era o albie proprie, în care tipuri diferite de jucători (Dridea, Moldoveanu, Dragomir etc) au fost încadrați într-un „cor“ omogen al cărui ton dominant a fost, repet, tehnica.

În această toamnă, când m-am reîntors la echipa Petrolul, am văzut cu regret că în evoluțiile ei jocul de forță, de angajament fizic a devenit singurul mod de exprimare. Deși scheletul echipei îl formau jucătorii trecuți de prima tinerețe — M. Ionescu, Păhoțu, Florea, Dragomir, Dridea, Badea — s-a ajuns, paradoxal, la maniera jocului forte cu jucători ale căror mijloace fizice sînt în scădere și cărora, și din acest motiv, li se potrivește înăuntru mai mult jocul combinativ, cu atât mai mult cu cât au fost formați la „împărul“ acestui.

Pe fondul acestor nefavorabile am pornit la o reprofilare „din mers“. La antrenamente s-a pus baza pe „atelierul“ tehnice, pregătindu-se echipa pentru un joc nou. În funcție de adaptabilitatea jucătorilor (să nu uităm nici tinerii jucători noi ai echipei, neformați încă) la noile (de fapt mai vechile) idei de joc, am căutat formule potrivite de joc. O formulă mai fericită am reușit s-o găsim, din păcate, de-abia spre sfîrșitul acestui tur de campionat. Pînă atunci, jocul Petrolului a descris o sinusoidă între reperele SLAB-MEDIOCRU-SATISFĂCĂTOR.

Oglindită ca atare în goluri, puncte, clasamente. Cum vă spuneam însă, începutul unui nou drum — pe care personal îl văd al reconsiderării și al reafirmării — s-a produs spre sfîrșitul turului, așa că roadele muncii noastre vor putea fi apreciate mai exact la primăvară.

CONSTANTIN CERNĂIANU (antrenor): „Turul nostru de campionat este o perioadă de tranziție. De ce? Pentru că, pînă la găsirea unei formule de echipă, am avut... formații de tranziție, pentru că jocul echipei noastre a fost un joc... de tranziție, în schimbarea de continut, urmărindu-se trecerea la un joc combinativ, tehnic. NOUL, în condițiile acestor tranziții, îl obținem și l-am obținut cu sacrificii. Aceasta este explicația comportării echipei noastre“.

FLOREA (fundăș central): „Insuccesele noastre le pun pe seama următorilor factori: 1) N-am stăpînit, în jocuri, mijlocul terenului; 2) Într-un compartiment am avut o slabă legătură; 3) Ne-a lipsit „omul de gol“.

OPRIȘAN (extremă): Echipa a început campionatul destul de obosit după turneul întreprins în R. D. C. Formația de bază s-a încheiat lent și greu. A existat o pre-

judicientă luptă între „tineri“ și „bătrîni“.

DRIDEA II (extremă): „Aproape aceeași echipă ca în trecut a mers slab deoarece, după părerea mea, atmosfera colegială din trecut s-a cam răcit. Victoriile nu se obțin numai prin suturi la poartă.“

MOLDOVEANU (extremă): Nu-mi dau seama de ce a mers atât de slab echipa noastră“ (N.A. Păi, unde ai fost Moldoveanu?)

GROZEA (înaintaș central): „Echipa a jucat slab mai ales în deplasare. În atac am jucat greșit, căutînd să obținem decizia prin joc forte, ca al Farului, de exemplu, uitînd că între Oprișan, Roman, Badea și mine și Ianacu, Tufan, Manolache, există o diferență de gabarit.“

DRAGNEA (fundăș): „S-a înghesuit jocul pe centru iar extremele nu au fost folosite. Organizarea jocului a fost, după părerea mea, greșită: am jucat de predilecție cu mingi înalte, atacurile nu au fost pregătite etc. Consider, de asemenea, că forma fluctuantă a jucătorilor a avut și ea un rol hotărîtor în rezultatele obținute.“

DIN FRĂMÎNTĂRIILE ECHIELELOR DE FOTBAL

IUHAZ (mijlocăș): „S-au căutat prea multe „formule salvatoare“.

DINCUȚĂ (mijlocăș): „Organizarea jocului la mijlocul terenului s-a făcut greșit iar finalizarea a fost sub orice critică“.

N. IONESCU (fundăș central): „Apărarea a făcut greșeli decisive iar înaintarea a ratat în fiecare meci o „porție“ de 5-6 ocazii de gol.“

ROMAN (extremă): „Am jucat foarte slab în apărare. Majoritatea meciurilor pierdute au avut la bază greșeli individuale ale unor jucători din apărare și de la înaintare“.

DRIDEA I (înaintaș central): „Am jucat acest tur fără...extreme care, la noi în echipă, au un SERVICIU foarte slab. După mine, centrarea rămîne atributul esențial al extremei. Recunosc că și noi, înaintașii centrali, am jucat slab.“

CONCLUZII

Am urmărit câteva din meciurile Petrolului din acest tur de campionat și trebuie să constatăm deplina concordanța între opiniile înscrise în această pagină și ceea ce am remarcat „de visu“ în evoluția echipei ploieștene. Primațul jocului în forță, „stăcîntul orb“, lipsa de legătură între compartimente, randamentul foarte slab al extremei, inexactitățile flagrante ale apărării (altădată un punct forte) sînt toate acestea a apărut pronunțat în jocul acestei echipe. Pănușdule în ecuație ajungem la... zero puncte în deplasare,

DUMINICĂ — ULTIMA ETAPĂ... ..redusă însă la 4 meciuri

De mulți ani n-am înregistrat un final de sezon atât de încărcat ca acum. Jocuri internaționale, între echipe reprezentative și de club, ultimele partide ale turului campionatului... Iată un program foarte... aglomerat, care — adăugînd și amînarea unor meciuri din divizie și reprogramarea lor la alte date — a determinat prelungirea sezonului pînă departe, în a doua jumătate a lunii decembrie.

În felul acesta, ultima etapă a primei părți a campionatului nu mai constituie final de sezon oficial și interesul stîrnit de ea este înjumătățit. Duminică se vor disputa doar patru din șapte jocuri: Steagul roșu Brașov — A.S.A. Tg. Mureș

Farul Constanța — Dinamo Băcău

Jiul Petroșeni — U.T. Arad
F.C. Argeș Pitești — Progresul București.

Celelalte trei au fost amînate: Dinamo București — Universitatea Cluj la 29 noiembrie; Steaua — Petrolul la 10 decembrie și Universitatea Craiova — Rapid la 17 decembrie... Restanța Rapid — Jiul a rămas fixată la 9 decembrie. Ce a determinat această răvășire a ultimei etape? Faptul că la 29 și 30 noiembrie Rapid și Steaua vor disputa meciuri dificile, în deplasare, iar la 13 și 14 decembrie partidele retur în „Cupa campionilor europeni“ și, respectiv, „Cupa cupelor“; că jucătorii selecționați în

reprezentativa de tinere vor veni în țară abia vineri (Dinamo București — de pildă — are cinci jucători); că la 6 decembrie echipa națională dispută jocul decisiv cu R.D. Germană în preliminariile turneului olimpic.

Trunchiată în acest fel, ultima etapă prezintă doar puncte de atracție locale, ca să spunem așa, privind poziția — provizorie — a unor echipe în clasament, locul lor definitiv fiind în funcție și de rezultatele colegelor care nu joacă duminică și vor trebui să aștepte și ele pînă la 17 decembrie. Păcat că s-a ajuns la această situație, în detrimentul interesului pentru campionat.

PĂHOȚU, (înaintaș): „De cînd sint la Petrolul, nu-mi amintesc de o altă toamnă în care să se fi ratat atât“

MOCANU (fundăș): Echipa a fost schimbată de la o etapă la alta. Cînd să se omogenizeze? Cred, de asemenea, că o serie de jucători de la noi nu acordă suficientă atenție pregătirii individuale.“

PAL (fundăș): „Pregătirea la poezie“ a unor jucători; de aici, permanența căutare a unei formule solide de echipă și ajungem la... situația noastră din clasament“

BADEA (înaintaș central): „Schimbarea frecventă a...“ lui nostru ca și intrarea tinerilor în echipă ne-au costat multe puncte. De asemenea, forma slabă în prima parte a turului a lui Dragomir, Dridea, Florea, Iuhăș și...Badea, considerat oameni de leză în echipă.“

CEAȚĂ LA POALELE TÎMPEI...

Sesizată de submediocritatea în care se zbate de la un timp echipa Steagul roșu Brașov, submediocritatea reflectată prin locul deloc onorabil pe care-l ocupă în clasament, F.R.F. — în dorința de a afla adevăratele cauze ale degingoladei acestei echipe și de a ajuta la redresarea ei — a trimis la fata locului o comisie formată din cîțiva specialiști, care în decurs de câteva zile a analizat în mod amănunțit toți factorii care s-a considerat că stau la baza slabei evoluții a stegarilor. În peste zece ani de cînd activează în prima divizie, brașovenii și-au înscris în palmares o serie de performanțe pe

tăvarul* în preajma meciului de campionat cu Progresul. Consecințele acestei stări de lucruri au fost scoaterea din lot a jucătorilor Roma și Ioniță. Măsura a fost luată pe jumătate, jucătorul Rusu, la fel de vinovat, fiind menținut în continuare în lot din cauza efectivului redus.

Conducerea echipei a manifestat o totală lipsă de interes față de necesitățile reale ale jucătorilor. Nu a reușit să asigure un minim necesar unora dintre ei. Exemplul cel mai elocvent îl constituie jucătorul Ion Vasile căruia într-o uzină cu mii de muncitori nu i s-a putut găsi un post corespunzător pregătirii sale, astfel că el nu este nici acum încadrat în producție. Altfel s-a refuzat cazarea în blocurile uzinei; din acest motiv, unii jucători locuiesc la hotel unde clubul este dator sume importante și unde în același timp un control al acestora este greu de efectuat. Nu s-a luat nici o măsură pentru buna întreținere a instalațiilor terenului unde se efectuează antrenamentele și unde se susțin jocurile oficiale. În vestiare nu funcționează decît un singur duș, bazinul este neîngrijit, neluîndu-se nici cele mai elementare măsuri de igienă. Din această cauză o serie de jucători au contractat diverse boli de piele. Masa jucătorilor care pînă de curînd era asigurată la o cantină ce funcționa în incinta stadionului a devenit o problemă, cantina fiind în prezent desființată.

Surprinde faptul că nici pînă în prezent clubul Steagul roșu nu are o secție de fotbal constituită. Din această cauză, toate treburile administrative cad pe umerii antrenorilor, iar cînd este vorba de o deplasare, antrenorii apelează la serviciile unor foști jucători, pentru a însoți echipa în calitate de conducători. Și dacă așa stau lucrurile, de ce această echipă nu-și pot găsi permanent locul în rîndul cadrelor de conducere ale clubului? Curios (sau mai curînd simptomatic este faptul că fostul jucător Tirnoveanu, care pînă nu de mult a ocupat funcția de secretar al clubului timp de 7 ani, a fost înlocuit!

Procesul de instruire a fost și el îngreuiat ca urmare a numeroaselor și repetatelor accidente (Goran, Gane, Ioniță, Ion Vasile), a suspendărilor (Alec, Jenei, Györfi, Pescaru, Ivănescu), ca și a lipsei

de valoare a unora dintre ei (Roma, Rusu, Ioniță), fapt care a făcut ca în ultimele meciuri să se recurgă și la serviciile lui... Sighet. Cum era și firesc, deseale formule de echipă au avut ca efect lipsa omogenității.

Conducerea tehnică a echipei nu a lucrat în perspectivă, din care cauză în momentul în care vedea jucătorii de bază au abandonat activitatea competițională, înlocuindu-i lor nu s-a făcut prin cadre proprii valoroase, cu dragoste față de culorile clubului, ci s-a recurs la soluția cea mai ieftină, aceea de a aduce jucători din afară, majoritatea dintre ei, lipsiți de calitățile necesare primei divizii. Este semnificativ în acest sens faptul că în actualul lot nu se află nici un element, creație proprie, pentru că centrul de copii și juniori care funcționează de cîțiva ani în cadrul clubului nu a asigurat pepiniera necesară.

În oraș, echipa Steagul roșu este susținută din ce în ce mai puțin. Vechii simpatizanți au „dezertat“ rînd pe rînd, o dată cu alunecarea pe tobogan a echipei, tocmai atunci, cînd aceasta avea nevoie mai mult ca oricînd de sprijinul lor. Mărturie stă faptul că în prezent numărul membrilor susținători nu depășește 350 și nu de mult erau cîteva mii...

Echipa de la poalele Tîmpei a reperat de-a lungul anilor frumoase succese care fără îndoială sînt îndisolubil legate de activitatea antrenorului Silviu Ploieșteanu, aflat la conducerea tehnică de aproape 20 de ani. Fără îndoială că în munca sa au existat și greșeli. Nu-i mai puțin adevărat însă, că nici n-a fost suficient sprijinit. La aceasta se adaugă faptul că în ultimul timp, calitatea muncii sale este înflorită negativ de către nesiguranta rămîinerii lui în funcția de antrenor principal al echipei, nesiguranta alimentată și întretinută de unii „prieteni“ ce trăiesc în jurul echipei.

Cauzele insucceselor din ultima vreme ale echipei Steagul roșu sînt multiple. Noi le-am enumerat pe cele mai importante. Rămîne ca ele să intre în atenția celor în drept, care au marea obligație de a ajuta grabnic echipa brașovenă în primul rînd prin consolidarea ei organizatorică.

Gh. NERTEA

M. POP

Primele scene ale actului doi: Torino și Valencia

După meciurile cu reprezentativele R. D. Germane și R. F. a Germaniei, după primul examen al juniorilor în compania echipei Ungariei, nici o pauză pe agenda internațională: vin partidele reprezentanțelor noastre în „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupeilor”, în turul doi al competițiilor.

Vă invităm să intrați de pe acum în atmosferă, prin veștile despre cele patru combatante: Juventus Torino, F. C. Valencia, Rapid și Steaua.

Rapid

În Giulești, „febra” Cupei campionilor europeni a mai crescut cu câteva grade... Apropierea primei manșe din întâlnirea cu reprezentantul lui „il calcio”, Juventus Torino, mărește... presiunea sub care se pregătesc fotbalistii Rapidului, care se concentrează tot mai mult asupra jocului de la Torino din 29 noiembrie. Programul lor până la plecarea? Ni l-a arătat antrenorul Valentin Stănescu.

— Antrenamentele n-au încetat nici o clipă și ele au fost urmate de jocuri amicale, pentru a-i menține pe jucătorii neincluși în vreunul din loturile reprezentative într-o activitate susținută. Săptămâna aceasta, de pildă, am făcut antrenamente luni, marți și miercuri, iar azi, joi, jucăm cu Electronica. Pentru simțită după-amiază sau duminică dimineață căutăm un nou

adversar, în compania căruia să susținem ultima partidă de verificare, cu care, de fapt, ne încheiem practic pregătirile, înainte de plecare. Aceasta este fixată pentru luni.

— Presupunem că aveți suficiente informații asupra adversarului...

— Sîntem în posesia lor. Dar ne vom bizui în special pe cele constatate de noi. În acest scop, eu am să plec de vineri la Torino pentru a vedea duminică pe Juventus într-un joc de campionat cu Fiorentina.

— Aveți ceva probleme în legătură cu lotul?

— Foarte puține: Jamaischi este gripat, iar Codreanu are o întindere. Să sperăm că vor rămâne singurele griji. Dinu este restabilit și apt de joc. De altfel, a și jucat duminică.

— Pe ce lot contați?

— Cel obișnuit: Răducanu și Andrei, Lupescu, Motroc, Dan, Greavu, Ștefan, Dinu, Jamaischi, Bungu, Pop, Năsturescu, Dumitriu II, I. Ionescu, Codreanu și Neagu. Și dacă intenționați să mă întrebați despre formație, vă spun că va fi cea standard, excluzând bineînțeles vreo surpriză de

ultim moment: Răducanu—Lupescu, Motroc, Dan, Greavu—Dinu, Jamaischi—Năsturescu, Dumitriu, I. Ionescu, Codreanu.

Steaua

VALENCIA SUB MICROSCOP... Pusă pe o linie la care, cum a dovedit-o în meciul de la Cluj, știe să revină, Steaua ține să lege cu performanțe asemănătoare drumul de la Viena cu cel de la Valencia. Acest colectiv cu tehnicieni experimentați, cunoscîndu-și bine meseria și cu elevi reprezentînd toate generațiile, de la Constantin pînă la Tătaru II, știe, însă, că partida cu clubul spaniol, care a obținut de două ori „Cupa orașelor țiguri”, îl va solicita aproape dublu decît oamenii lui Ocwrick.

Anticipările, din simple informații asupra performanțelor lui F.C. Valencia, a calibrului său de joc, etc., etc., s-au întregit și confirmat cu observațiile „pe viu” ale antrenorului Ștefan Covaci, prezent la cea mai răsunătoare victorie a viitorilor adversari în actualul sezon: asupra Realului Madrid! Incepută cu mult înainte, pregătirile pentru Valencia au căpătat un ritm și mai intens, și mai la obiect, de la revenirea antrenorului principal din misiunea sa de observație.

De atunci, echipa lui Paquito a fost supusă unei adevărate disecții; fotbalistilor de la Steaua le-a fost prezentat mai întîi fiecare jucător al Valenciei, cu calitățile și defectele lui; apoi, modul de acțiune al echipei spaniole a apărut atît din schițele făcute de antrenorul Covaci la fața locului, din descrierea lui, cît și din fotografiile diverselor întîlniri ale fotbalistilor spanioli. N-a fost uitat un element important (din păcate adeseori trecut cu vederea) cu influențe mult mai mari decît se crede asupra rezultatului: ambianta de joc. Particularitățile terenului de joc, ale stadionului, spectatoriilor cu felul lor de a-și încuraja favoriții, au fost pe larg descrise.

Paralel cu această întîlnire informativă — de zeci și zeci de minute în sala de conferințe a clubului Steaua — cu viitorul adversar, s-a desfășurat pregătirea proprie. Antrenorii speră să-l poată utiliza pe D. Popescu, care a reîntors duminică în meciul de antrenament cu Progresul. În felul acesta, unsprezecele standard n-ar avea nici un absent pe stadionul din Valencia, la 30 noiembrie.

Pînă la plecarea din București, prevăzută pentru marți 28 noiembrie, via Roma (rută care va fi urmată și la înapoiere, vineri 1 decembrie), Steaua va susține, probabil simțită, un meci de antrenament, cu lotul complet.

PRIN TABERELE

VIITORILOR ADVERSARI

CEI TREI „H.H.” IN PASA NEAGRA...

Duminică n-a fost etapă de campionat în Italia. Pauza a fost determinată de meciul Elveția — Italia, disputat sîmbătă în campionatul Europei. Răgazul a fost folosit pentru comentarii pe marginea acestor partide, al cărei rezultat (2—2) a însemnat încă un pas, important spre calificarea Italiei în sferturile de finală ale campionatului european; dar n-a fost uitat nici campionatul național. Subiectul principal l-a constituit înfrîngerile grele suferite de cei trei „H.H.”: Helenio Herrera, Heriberto Herrera și Helmut Haller. Inter, Juventus și Bologna au un bilanț precar: 7 puncte din 8 meciuri, cu care ocupă locuri codage!

Campiona, Juventus, — după cum remarcă corespondentul din Italia al ziarului „L'Equipe” — suferă teribil de o criză de înaintași. În opt jocuri echipa a marcat doar șase goluri!! În plus se remarcă și o „îmbătrînire” a formației, care în fața echipei Cagliari, a fost învinsă net.

ARBITRII MECIULUI JUVENTUS TORINO—RAPID

Pentru prima întîlnire dintre Juventus Torino și Rapid București, U.E.F.A. a fixat arbitrii din Ungaria. Forul de specialitate maghiar a delegat pe EMSBERGER la centru, G. Balla și Somlai la tușă.

În fotografie, formația echipei Valencia: în picioare: Abelardo, Sol, Mestre, Tatone, Paquito, Roberto; în genunchi: Poli, Guillot, Waldo, Claramunt, Jara

CARTE DE VIZITĂ

Valencia

Valencia este unul din cele mai puternice cluburi de fotbal din Spania. Buna organizare a acestui club este reliefată, între altele, de faptul că ea are 3 echipe care activează în diviziile naționale, precum și numeroase formații de juniori și copii.

După cum ne-a relatat antrenorul Ștefan Covaci, care i-a văzut pe viitorii adversari ai Stelei în meciul lor din etapa a 7-a (cu Real Madrid, 2—0), în afara garniturii din divizia A, clubul mai are o echipă în B (unde joacă sub numele de Mestalla) și alta în C (denumită Atletico Levante). Atît jucătorii din A, cît și cei din B și C, sînt profesioniști. Regulamentul prevede că echipele din B și C ale Valenciei nu pot promova într-o categorie superioară chiar dacă termină pe primul loc în diviziile respective.

Valencia are dreptul de a transfera jucători de la echipele sale de categorie inferioară, dar — o dată promovați la A — acești jucători nu se mai întorc la echipele inferioare. În acest an, de exemplu, în prima garnitură au fost promovați 6 jucători de la Mestalla.

Antrenorul Valenciei este Mundo, fost jucător al clubului și internațional spaniol.

În meciul cu Real Madrid, echipa folosită a fost următoarea: Abelardo, Tatone, Mestre, Vidagany, Caynela, Roberto, Guillot, Paquito, Waldo, Claramunt, Jara. Golurile au fost marcate de Paquito și Claramunt. Punctul forte al echipei l-a constituit atacul, în care, în afara celor doi autori de goluri, s-a remarcat și negrul brazilian Waldo, golgeterul campionatului de anul trecut.

După cum ne spunea Ștefan Covaci, Valencia joacă în forță, practic mărașul om la om și preferă atacul cu 3 virfuri, cu așezare foarte variată.

Secretarul general al Valenciei, Vicente Peris, unul din cei mai activi conducători de club din Spania, a fost recent decorat cu însigna de aur a federației, pentru merite deosebite.

MIERCURI 29 NOIEMBRIE ora 15

TORINO — „Stadio Comunale”
(70.000 locuri)

JUVENTUS — RAPID

JOI 30 NOIEMBRIE ora 21.30

VALENCIA — stadionul „Mestalla”
(60.000 locuri)

F.C. VALENCIA — STEAUA

CARTE DE VIZITĂ

Juventus

Ați mai făcut cunoștință cu unele date din activitatea celebrei echipe a fotbalului italian, cea mai veche și mai iubită — în întreaga țară — Juventus. Vă reamintim că alb-negrii au cîștigat de 13 ori titlul de campioni, deținînd recordul absolut. Președintele clubului este inginerul Vittore Catella, ales în această funcție de patru ani. Secretarul general al lui Juventus este Giorgio Amerio, unul dintre cei mai vechi conducători ai acestui club. Conducerea tehnică i-a fost încredințată de patru ani paraguayanzului Heriberto Herrera sub îndrumarea căruia Juventus a reușit, după cinci ani de absență, să reapară pe tabloul campionatelor peninsulei.

Antrenamentele lui Juventus au loc la centrul propriu situat în afara orașului Torino: săptămînal, unul dintre aceste antrenamente se desfășoară pe „Stadio comunale”, acolo unde formația torineză își dispută partidele de campionat.

În actuala ediție, rezultatele de pînă acum ale lui Juventus sînt următoarele: cu Mantova (a) 3—1; cu Atalanta (d) 0—0, cu Varese (a) 3—0; cu Bologna (d) 0—0; cu Torino (a) 0—4; cu Milan (d) 0—0; cu Roma (a) 0—1; cu Cagliari (d) 0—2.

Cum se vede, comportarea campionilor n-a mulțumit. S-au produs și unele accidentări (Del Sol, Castano, Gori, Bercellino); pentru meciul cu Rapid singura absență certă este aceea a fundașului Gori care a suferit o operație de menisc și este indisponibil pentru o perioadă mai lungă de timp. Duminică trecută în Italia nu s-a disputat etapă de campionat din pricina meciului cu Elveția (din „Campionatul Europei”, rezultat 2—2). Antrenorul Heriberto Herrera a profitat de această pauză spre a porni cu întregul lot la poalele Alpilor, spre ozonificare. De duminică seara în cantonament au venit și Salvatore, Bercellino și Zigoni care au făcut deplasarea cu echipa națională la Berna. Dintre ei a jucat numai Bercellino. Antrenorul Heriberto Herrera a declarat că speră ca în dificilele meciuri cu Rapid formația lui să-și regăsească ritmul de competiție spre a face față examenelor la care va fi supusă. Întregul lot revine sîmbătă dimineața la Torino pentru meciul de campionat cu Fiorentina.

Iată și lotul lui JUVENTUS, în ordine alfabetică: Anzolin (29 ani), Bercellino (26), Castano (32), Colombo (32), Coramini (23), Del Sol (32), De Paoli (29), Favalli (23), Gori (28), Leoncini (28), Menichelli (29), Sacco (24), Salvatore (28), Sarti (31), Cinesinho (32), Simoni (28), Volpi (26), Zigoni (23).

Una dintre formațiile Juventusului: în picioare, de la stînga la dreapta: Salvatore, De Paoli, Bercellino, Anzolin, Leoncini, Castano; în genunchi: Del Sol, Favalli, Gori, Cinesinho, Menichelli.

DOUĂ MECIURI ÎN CINCI ZILE:

**LA BERLIN
ERA POSIBIL
1-1**

SATISFĂCĂTOR

**LA BERLIN, 0-1
CU ECHIPA R. D. GERMANE**

EXCELENT

**LA BUCUREȘTI, 1-0
CU FORMAȚIA R. F. A GERMANIEI**

La Berlin era posibil un meci egal nu numai dacă faimosul arbitru Davidek ar fi fost corect și nu ar fi acordat echipei R.D.G. un penalty nemeritat cu care gazdele au luat un avantaj de un gol pentru partida retur de la București. Echipa României ar fi putut mai mult în cursul celei de a doua reprize a acestui meci în care a jucat mai bine și a avut ocazii excelente de gol. Una din ele o vedeți în fotografia alăturată. În min. 62 dintr-o fază în care fundașul echipei R.D.G. l-a faultat clar pe Constantin la marginea careului, arbitru a dictat pe linia ținutei lui neobiective cu echipa noastră, lovitură de la colț. A executat Ion Ionescu, mingea a pornit din piciorul lui cu adresă excelentă, dar Ghergheli pe care-l vedeți înșfipț în apărarea adversă, nu a reușit să lovească mingea cu capul într-o poziție în care portarul Blochwitz nu mai putea interveni. Lucescu, pe care-l observați, de asemenea, în fotografie, a fost departe de traiectoria mingii.

Deși nu au reușit să egaleze, fotbalistii noștri au arătat în meciul de la Berlin că putem avea încredere în viitoarele lor evoluții, că nu sînt în pericol în fața vicecampionatei mondiale, puternica formație a R. F. a Germaniei și că pot neutraliza la 6 decembrie avantajul formației olimpice a R.D.G. și chiar elimina adversarii din prima manșă a preliminariilor olimpice.

Echipa națională a înregistrat un mic record. Două meciuri interțării în răstimp de cinci zile, unul pentru o competiție oficială, turneul olimpic, celălalt un joc amical cu una din fruntașele fotbalului mondial.

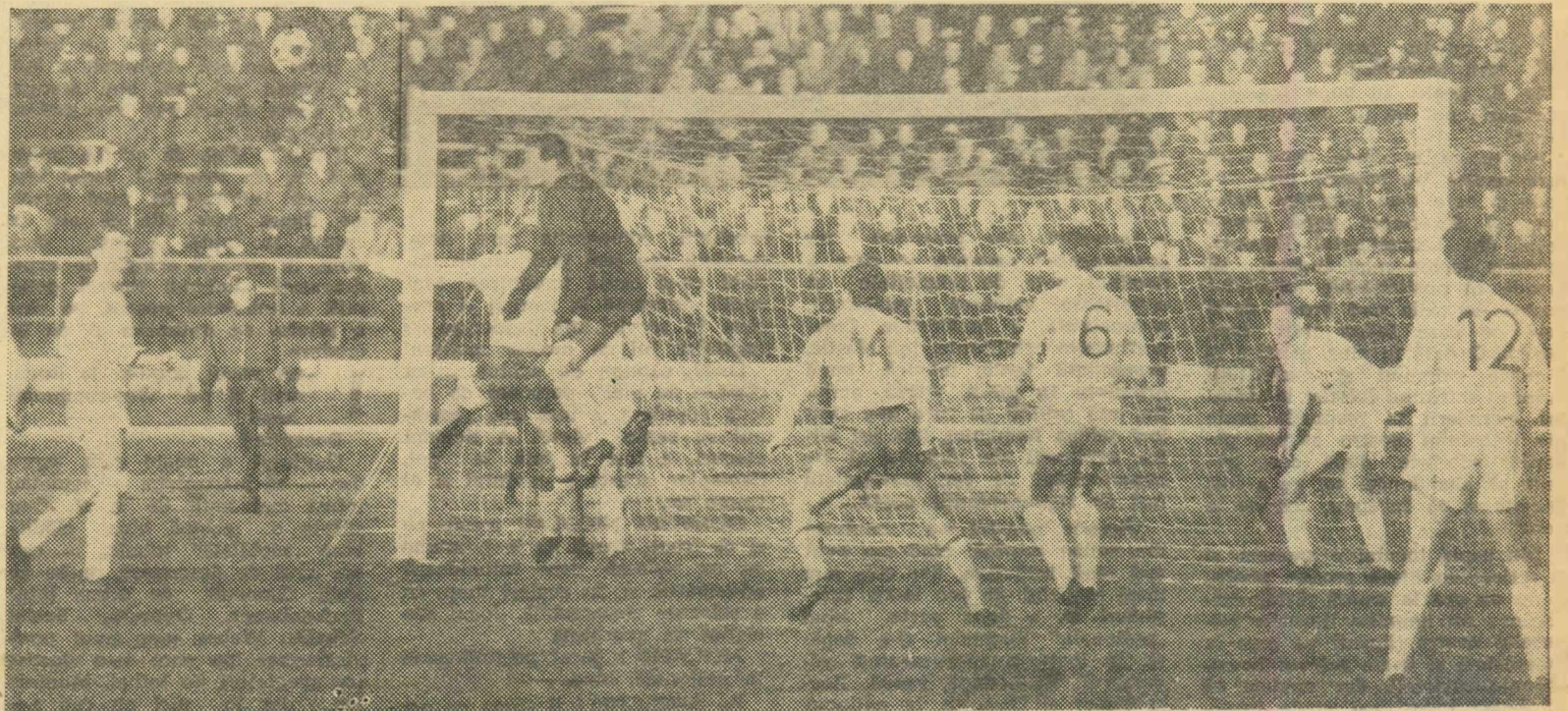
Această acțiune a fost într-adevăr temerară, dar iată că acum, după consumarea jocurilor, putem spune că cele două obstacole atât de apropiate au fost trecute cu bine. Dezavantajul de un gol în deplasare, într-o dublă întâlnire în care calificarea se face prin adițiune de goluri, poate fi considerat minim și recuperabil. Privită prin această prismă, comportarea echipei naționale în meciul de la Berlin (0-1 cu R.D.G.) poate fi considerată satisfăcătoare. Aceasta a fost, de altfel, și sentimentul pe care l-au trăit iubitorii fotbalului nostru după vizionarea jocului la televizore.

O asemenea stare de spirit favorabilă a avut o influență pozitivă

asupra jucătorilor și a aceluia care răspund de lotul reprezentativ, în așa fel încît scurta pregătire pentru al doilea meci, cu echipa R. F. a Germaniei s-a făcut cu mult elan.

Întîlirea cu finalistii campionatului mondial de la Londra urma să fie un serios test pentru fotbalul nostru, așteptat cu interes, dar și cu emoție.

Acest test s-a încheiat mai puțin decît reușit, net în favoarea fotbalistilor noștri care au furnizat un joc excelent și au transmis în lume prin intermediul agențiilor de presă un rezultat pe deplin meritat, un 1-0 pe tabela de marcaj, în gen englezesc, dar cu o superioritate în joc cu care, peste ani, fotbalistii care au realizat-o se vor mîndri în fața copiilor, nepoților și în filele de amintiri, atunci cînd ziariștii de mîine, vor vorbi de Ion Ionescu de azi ca de Bodola de ieri...

LUPTĂ DÎRZĂ PENTRU CALIFICARE

Ziarul „Sport Echo” din Berlin a scris că „echipei R.D.G. îi va trebui o pernă moale pentru returul de la București.”

„O pernă „tare” pentru echipa R.D.G...”

O pernă „moale” și niște amintiri pentru arbitru Davidek...

Caricaturi de Neagu RADULESCU

Nu spunem nici un secret atunci cînd afirmăm că prima partidă (din preliminariile turneului olimpic) cu echipa R. D. Germane a fost privită în cercurile sportive de la noi cu multe temeri, explicabile prin raționamentul care avea drept premise partidele sustinute anterior în compania naționalei maghiare de către cele două candidate concurente la biletele de avion pentru Mexic. Conexarea acestor două rezultate (Ungaria — România 6-0; R. D. Germană — Ungaria 1-0) nu putea da ca rezultat logic o stare de optimism în tabăra noastră.

Conștienți de dificultățile sarcinilor care-i așteaptă, jucătorii noștri au înțeles că-și pot apăra șansa la calificare numai aruncînd în luptă întregul lor potențial, bătîndu-se din primul pînă în ultimul minut pentru fiecare minge, repliindu-se cu toții în momentele de accentuată presiune a gazdelor, acroșînd (în primul rînd înaintașii) adversarul cu mingea chiar în zona lui, dublîndu-se permanent unul pe celălalt, apărîndu-se printr-un presing continuu.

Partida a confirmat în mare măsură ideea de joc a echipei noastre

DEȘI A PRIMIT UN GOL DIN START, ECHIPA NOASTRĂ N-A CĂZUT

Trebuie să mărturisim că în iureșul cu care a început jocul echipa R. D. Germane, ne-a fost teamă că penaltyul fantezist cu care arbitru Davidek a grațiat echipa gazdă în min. 9 (fază la care toți jucătorii și-au continuat mișcarea, toți fiind mirați de fluierul arbitru și uluiți atunci cînd acesta a indicat punctul de la 11 metri; după felul bizar în care arbitru s-a îndreptat spre poarta noastră după ce a fluierat am avut impresia că va acorda chiar gol (!!) — enormitatea ar fi fost sinonimă și sur-

priza aceeași) va rupe echilibrul moral al echipei noastre fiind un nefericit moment psihologic al partidei.

Spre lauda lor, jucătorii noștri care și-au dat seama că în afara celor doi adversari inițiali — echipa gazdă și vîntul extrem de puternic (la pauză, Sătmăreanu ne spunea că din cauza rafalelor de vînt l-au lăcrimat tot timpul ochii) — au de luptat și cu arbitru, au continuat jocul după primirea golului cu o admirabilă dîrzenie. Deși supuși la un adevărat bombardament (18 șuturi expediate de jucătorii germani față de numai trei ale noastre) poarta lui Coman n-a mai primit nici un gol. Pitesteanul a apărut excelent iar în fața lui „zidul” Dan-Dumitru a oprit tot ce scăpa supravegherii celorlalți apărători.

Vom remarca faptul că în prima repriză toți fotbalistii noștri au jucat CA NIȘTE APĂRĂTORI (chiar și Ionescu, vîrf solitar care ataca pe rînd și pe apărătorii adversi cînd aceștia aveau mingea). Faptul nu este deloc inedit în meciurile „duble”. În partida retur Racing Buenos Aires — Celtic Glasgow, „iepurele roșu” extremul scoțian Jonstone a luptat nemaipomenit în fața propriului careu, ca un autentic apărător.

ÎN REPRIZA A DOUA SE PUTEA TOTUȘI FRUCTIFICA

După pauză s-a văzut destul de clar că partida tinde spre un echilibru de ansamblu, echipa noastră — care în prima repriză practicase un joc exclusiv distructiv, și care-și concentrase toți jucătorii în propria jumătate de teren — avansînd pozițiile lui Lucescu și Constantin pe linia de centru, în jocul „11”-lui român schițîndu-se câteva contraatacuri care puteau da rezultat.

Știam din timpul pauzei că antrenorul Angelo Niculescu, anticipînd scăderea în joc a gazdelor

în repriza a doua, recomandase înaintașilor noștri să iasă curajos la contraatac, șutînd la poartă cît mai des și din orice poziție. Schimbarea lui Năsturescu cu Lucescu, primul prototipul „înaintașului-apărător”, al doilea tip de jucător de vîrf, exprima aceeași idee de joc preconizată pentru repriza a doua.

Din păcate, deși au existat câteva situații care se puteau transforma în gol (șutul-centrare al lui Ionescu din min. 70 și lan-

Considerînd că cele trei partide din această toamnă (de la Budapesta — Cracovia — Berlin) reprezintă trei trepte deosebite în procesul de cimentare a echipei noastre naționale, proces care a cunoscut un sens ascendent, credem că după meciul de la Berlin se pot desprinde, cîteva învățăminte utile.

1) Primii jucători ai apărării (Coman — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu) au dat satisfacție, singurul care a creat de

Stadion: Walter Ulbricht; spectatori: aproximativ 40 000; ieren moale; vînt puternic; temperatură scăzută.

Arbitru: Davidek (Cehoslovacia)

ROMANIA: Coman 10 — Sătmăreanu 6, D. Nicolae 9, C. Dan 10, Mocanu 7 — Ghergheli 7, Dobrin 8, Koszka 7 — Năsturescu 5 (min. 46 — Lucescu 7), Constantin 7, Ion Ionescu 8.

R. D. GERMANĂ: Blochwitz 7 — Urbanczyk 8, Irmischer 7, Wruck 8, Bransch 6 — Pankau 9, Erler 8, Noeldner 8 — Hoge 9, Frenzel 7, Löwe 5 (min. 46 — Vogel 5).

A înscris Pankau (min. 9) din lovitură de la 11 metri.

sarea într-un culoar liber a lui Lucescu, de către Constantin, din min. 73), contraatacurile echipei noastre au fost în general firave, cu puține șanse de reușită.

Este adevărat că Dobrin a subtilizat de cîteva ori balonul în fața a 3-4 adversari, este tot atât de adevărat că mingea a rămas mult mai mult decît în prima repriză în posesia jucătorilor noștri dar tocmai datorită acestei ultime împrejurări ne așteptăm ca fotbalistii români să renunțe la bine învățata de acasă „lecție a apărării” și să treacă la un joc de contraatac bine organizat. Acest lucru însă nu s-a întîmplat, contraatacurile jucătorilor noștri „strîcîndu-se” tocmai în momentele în care promiteau ceva. Regretăm, desigur, această incapacitate cu atât mai mult cu cît în repriza a doua echipa germană ne-a dezvoltat cîteva puncte slabe în care puteau (și trebuiau) să puncteze fotbalistii noștri.

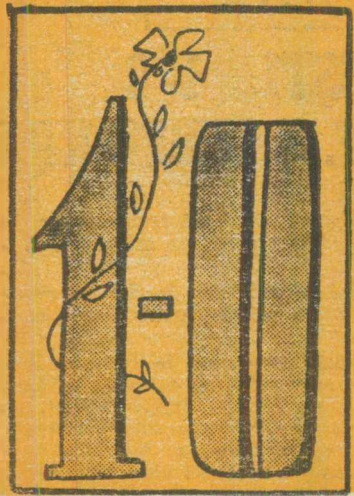
cîteva ori, în prima repriză, probleme echipei fiind Sătmăreanu.

2) Pentru un meci de mare miză, experiența rutinaților jucători Constantin, Ghergheli, Koszka, Ionescu s-a făcut mult simțită, acești fotbalisti, „liniștii” jocul în momentele de criză ale echipei noastre.

3) În condițiile jocurilor în deplasare, echipa noastră nu poate, sau nu știe (poate că-i același lucru), să folosească ARMA CONTRAATAACULUI, ceea ce, pe planul rezultatului, înseamnă cel puțin anularea șansei la victorie. Precedentele jocuri ale echipei noastre naționale SPUN același lucru. E firesc. Oriunde ieși în deplasare, echipele gazdă atacă și inversunare. Ai o singură porțiță de contraatac. Or, noi nu am avut contraatac eficace.

Marius POPESCU

VICTORIA REALISMULUI ȘI A LUCIDITĂȚII

Să-l numim „meciul recăpătării încrederii?”
Ar fi, poate, în bună măsură, adevărat; dar nu pe de-a-neregul exact!
Pentru că în ciuda celor pe care panica i-a cuprins prea repede și care s-au lamentat îndelung și dezarmant după insuccesul din Campionatul Europei, spiritele lucide n-au încetat să creadă în posibilitățile fotbalului nostru, în „zile mai bune” decât cele pe care le-am trăit după Zürich. O dată în plus, asistăm la victoria calmului și maturității asupra spiritului defetist, la triumful încrederii în resursele reale ale fotbalului nostru asupra părerilor nihiliste, după care trebuie să abandonăm tot ce a fost înainte și să începem „ca de la zero”.

Din capul locului o spunem, și o scriem cu litere groase, pentru a nu da apă la moară răstălmăcirilor: nu ignorăm lipsurile fotbalului nostru (lipsuri pe care le cunoaștem și le-am relevat în coloanele revistei), dar credem că dacă am înregistrat unele insuccese, care ne-au durut, acestea nu s-a datorat unei incapacități organice a fotbalului românesc ci unor greșeli, mai grave sau mai puțin grave, comise — când mai scuzabile, când mai puțin scuzabile — de unii sau de alții.

Că fotbalul nostru are resurse, că ne poate da mai multe satisfacții, o credem cu tărie neclintită.

Si o primă satisfacție am avut-o ieri. Am învins echipa vice-campionă a lumii, în aproape aceeași garnitură, cu care aceasta a dat fiori Wembley-ului, încheind cele 90 de minute ale finalei, cu 2-2, în fața Angliei și făcându-l pe britanic să tremure de teama contramandării festivităților pregătite cu mult sîrîc. Am învins o echipă cu Beckenbauer, cu Uwe Seeler, cu Schultz și cu Weber, cu Overath și cu Libuda, mă rog, echipa cea mai bună a R.F.G. la această oră. Meciul a fost amical, a fost la București, dar aceasta nu poate estompa succesul. Oaspeții noștri de ieri se află în plină cursă pentru calificarea în Campionatul Europei, deci în formă (cel puțin presupusă, de vîrf), au venit ca să arate ce pot și ca să câștige;

Wolter împreună cu barele sale o nevoie să opere, să opere...

Personaj de Neagu RADULESCU

„Cît despre teren... cine poate spune că fotbalistul vest-german a fost ieri, în fața celor 85.000 de spectatori de pe „23 August”, mai handicapați decît în finala de la Wembley? Că ar fi jucat în niște condiții de deplasare care să-i fi copleșit?...”

Ne bucură, deci, rezultatul. E bun, e reconfortant. Că putea fi un scor mai mare este și aceasta adevărat, dar nu și important. Important este că echipa României a făcut ieri un meci foarte bun. Și despre acest lucru vom vorbi mai mult.

Mai înainte de orice alte considerații, o subliniere pentru alcătuirea — judicioasă, realistă —

leșt — în elanul său — în afara terenului, pur și simplu înăbușit în îmbrățișarea colegilor de echipă.

Dar, să trecem de la general, la particular. La oameni, la cei care au fost făuritorii victoriei, la cei care ne-au adus, așa cum atît de frumos spunea aseară Ioan Chirilă la radio „rîsul printre lacrimi”...

Haidu. Ce a fost ieri portarul nostru? N-o spunem pentru a-i găsi niște merite mai mici decît altora, dar n-a fost decît... spectatorul cel mai prins de focul bătăliei. A intervenit rar, dar bine.

SĂTMĂREANU și-a făcut datoria, fără a onora comparația cu

unde n-o să uităm multă vreme că el a fost: la golul victoriei.

Lui KOSZKA îi revine calificativul care-l umple înima de bucurie oricărui jucător în jurul celor 30 de ani: REDIVIVUS.

PÎRCĂLAB ne-a făcut ieri o bine conturată promisiune de a redeveni curînd jucătorul care a fost și care — sintem siguri — poate fi. Helmuth Schön a știut de ce să se teamă și de aceea i-a dat o umbră neînduplecată, dar de citeva ori Ion a fost totuși „omul care și-a pierdut umbra”.

DOBRIN a început excelent. Păcat, pentru restul...

CONSTANTIN a arătat că jucătorul de fotbal veritabil apare ca atare, cu mai multă pregnanță, în fața adversarului de valoare. A muncit, a jucat cu cap, a fost constructor și „beneficiar”.

ION IONESCU a prins ceea ce se cheamă într-o expresie din păcate prea tocită „o zi mare”. S-a bătut cu doi fundași centrali de clasă mondială și... i-a bătut. A jucat modern, dezînvolt, a fost nu numai cel mai bun atacant dar poate și cel mai bun jucător al echipei.

KALLO. Vine în echipa națională cu un însemnat bagaj tehnic, cu îndrăzneala unei extreme tinere care știe că are ce arunca în luptă. A fost, dacă vreți, în această echipă de experimentați, simbolul tinerei generații a fotbalului nostru, pe care o privim cu optimism și cu încredere.

I-am văzut, așadar, la București și pe vice-campionii lumii!

Decepie? Cuvîntul e poate cam aspru, dar — să mărturisim — așteptam totuși mai mult de la ei, Constituție o echipă bine clădită, bine „mobilată” tehnic, la care am avut de descoperit multe calități. Oamenii de prima mînă, Beckenbauer, Overath, Seeler, Schultz, Weber n-au avut poate strălucirea pe care le-o doream (ca spectatori de fotbal, bineînțeles...) dar în nici un caz n-au fost... diamante false. Cel mai pregnant a ieșit însă în evidență ieri portarul Wolter. Are și el (în afara... barei transversale a porții dinspre tabela de marcaj!) merite în limitarea proporțiilor înfringerii... În imediata lui apropiere, pe scara comportării valorice, în acest meci, fundașul Vogts.

Radu URZICEANU

ÎN TRE MINUTELE 1-90

MOMENTELE IMPORTANTE ALE JOCULUI...

...S-AU PETRECUT LA POARTA LUI WOLTER

Cele mai importante momente ale jocului de ieri s-au petrecut în fața porții curajosului și inspiratului Wolter. Și ele n-au fost accidentale, după cum se poate vedea din „scurtele metraje” care urmează.

Min. 1-5. Joc mai mult la mijlocul terenului. Tatonări de o parte și de alta. Dese intervenții prin alunecare din partea fundașilor oaspeți.

Min. 6. Al doilea argeșean (după Coman), ghinionist, țese din echipă: Dobrin, atacat din spate de Siemensmayer, suferă o întindere la gleznă și părăsește definitiv terenul. El va înlocui peste citeva minute (de așteptare, pentru a se vedea dacă Dobrin poate continua sau nu jocul) Constantin.

Min. 7-17. Acțiunile la cele două porți devin mai coerente, mai insistente. Uwe Seeler, Koszka și I. Ionescu încearcă, fără succes, să înșele vigilența lui Haidu și Wolter. Mijlocul terenului este stăpînit pe rînd de noi și oamenii lui Beckenbauer.

Min. 18. Prima acțiune (și una din rarele) periculoasă la poarta lui Haidu. Overath, plasat pe stînga, îi vede scăpați de sub controlul lui D. Nicolae și Dan pe Siemensmayer și Seeler și le trimite o centrare ideală. Un „cap” al lui Seeler, precis, dar Haidu retine.

Min. 21. E RINDUL NOSTRU SĂ ÎNȚIEM PRIMA ACȚIUNE PERICULOASĂ ȘI SĂ RĂTĂM PRIMA DIN SERIA MARILOR OCAZII. GHERGHELI CENTREAZĂ DE PE DREAPTA, SCHULZ RESPINGE CU CAPUL SPRE... KALLO, CARE NU SE LASĂ RUGAT ȘI SUTEAZĂ. I. IONESCU (UN ADEVĂRAT „GHIMPE” PENTRU APĂRAREA OASPEȚILOR) STOPEAZĂ CU STINGUL MINGEA ÎN AER ȘI O REIA FULGERATOR DE LA 6 M. CU DREPTUL DIN VOLE (MODEL DE EXECUȚIE). GOL? NU. WOLTER APARE CA DIN PĂMÎNT ÎN FAȚA MINGII.

Min. 22-38. Balonul este purtat neîncetat de la o poartă la alta, dar poposește mai des în terenul advers. Cîteva cornere rămîn fără rezultat. Inițiativa trece apoi de partea echipei noastre.

Min. 39. A DOUA MARE OCAZIE A NOASTRĂ. UN SCHIMB CU GHERGHELI ȘI CONSTANTIN CENTREAZĂ. MINGEA TRECE PESTE ÎNALȚII FUNDAȘII CENTRALI VEST-GERMANI ȘI POPOSEȘTE PE... CAPUL LUI I. IONESCU. BINE PLASAT. O LOVITURĂ SCURTĂ ȘI MINGEA SE ÎNDREAPTĂ SPRE COLȚUL DE JOS AL PORȚII. UN REFLEX EXTRAORDINAR AL LUI WOLTER ȘI MINA ACESTUIA O ALUNGĂ ÎN TEREN!

Min. 40-45. Păstrăm inițiativa în joc. Totuși, Seeler și Lohr străduiesc puțină emoție la poarta noastră prin șuturi puternice, dar alături.

Min. 46-49. Presiune din partea echipei noastre în terenul advers. Două cornere consecutive rămîn fără rezultat.

Min. 50. BENEFICIEM DE O LOVITURĂ LIBERĂ DE

LA 20 M, ÎN FAȚA PORȚII, CARE ESTE BARĂTA DE UN ZID COMPACT. CONSTANTIN TRIMITE ÎNSĂ SPRE ARIPA DREAPTĂ, UNDE SĂTMĂREANU ESTE LIBER, O CENTRARE, O SĂRIȚURĂ A LUI DAN ȘI MINGEA, LOVITĂ DE LA CÎȚIVA METRI, TRECE BAZANT CU BARA!

Min. 53-56. Echipa R. F. G. țese în atac mai insistent, datorită mai ales „oamenilor de mijloc” Beckenbauer-Siemensmayer-Overath. O singură dată însă, reușește să creeze pericol la poarta lui Haidu: cînd Libuda a centrat și mingea a trecut, nejenată, prin fața porții.

Min. 57-68. Începem să atacăm tot mai des (și nu ne vom opri pînă la gol), stăpînînd în mod evident jocul. Apărarea oaspeților acordă patru cornere, rămase fără rezultat, ca și cel obținut de atacanții vest-germani, în fața cărora cuplul D. Nicolae-Dan a fost un zid greu de trecut.

Min. 69. CONTINUĂM SĂ DOMINĂM, ACȚIONÎND ÎN SPECIAL PE DREAPTĂ, UNDE VOGTS CUNOAȘTE MOMENTE EXTREM DE DIFICILE, O COMBINAȚIE GHERGHELI-KOSZKA, O CENTRARE LA TIMP, UN „CAP” AL LUI CONSTANTIN ȘI... BARA!! Mingea revîntă în teren este aruncată în corner de Schulz.

Min. 70-73. Jucătorii noștri se mențin în ofensivă. Un nou corner (al 11-lea) rămîne nefructificat.

Min. 74. PÎRCĂLAB ȘI GHERGHELI SE STRECOARĂ CU MĂESTRIE PÎNTELE ADVERSARI ȘI ULTIMUL CENTREAZĂ. PATZKE ACORDĂ CORNER. BATE KALLO ȘI I. IONESCU REIA CU CAPUL ÎN BARA, DE UNDE MINGEA REVINE ÎN TEREN!

Min. 75-79. Păstrăm mai departe inițiativa, dar pare că golul ne ocolește. Totuși...

Min. 80. Patzke comite un fault lateral, la cîțiva metri de linia de corner. Execută Kallo. Urmează trei lovituri (una cu capul și două cu piciorul) care nu-și ating ținta. La ultima, Wolter respinge mingea la... Ghergheli, liber în mijlocul carului. Dinamovistul, cu un șut magistral, care a ocolit barele și adversarii, înscrie golul unei victorii din plin meritate.

Min. 81-90. Oaspeții, surprinși, caută să forțeze egalarea, dar ne apărăm organizat și... atacăm. I. Ionescu și Constantin ratează în aceeași fază favorabilă, ca și Overath la poarta noastră, unde D. Nicolae a avut o intervenție salvatoare. Jocul se termină cu un corner în favoarea oaspeților, rămas însă neexecutat, timpul de joc scurgîndu-se.

Reprezentativa noastră și-a luat astfel revanșa, exact la scorul cu care pierduse la Ludwigshafen.

Petre GAJU

Credem că nici unde nu poate fi creionat mai al echipei decît în cabină, după meci.

Acolo, în minutele imediat următoare aprin deconectarea sau inhibarea tardivă oferă cea t turilor distinctive ale victoriei sau înfrîngării.

Și de această dată în cabina echipei noastre fețele celor prezenți, neavînd nevoie de jandur de circumstanță.

Și am simțit, instinctiv, că eroii meciului mai repede ca de obicei. Răspunsul l-am aflat cînd am văzut la ieșirea din cabine, în spatele țime de iubitori ai fotbalului (mai mulți ca o bucurie. Era o bucurie de mult așteptată. De blicul după această prestigioasă victorie, însemna cel mai bun tonifiant. Dacă vreți, refacerea unui în ultima vreme: moralul.

Secretarul general al Federației române de f și-a comprimat opinia asupra evoluției echipei „Minunat!”. De cînd n-am mai auzit acest cuvînt.

DAN COE, căpitanul echipei noastre: „Rom pieptu-i de aramă! Probabil că Uwe n-a știut-c

ION IONESCU: „Ah, dacă la capatul demar aș fi întîlnit și plasa porții lui Wolter...”

PÎRCĂLAB ȘI CONSTANTIN: „Ne-am „încă priza secundă. Mai bine mai tirziu decît nicioda

KALLO: „În sfîrșit. 90 de minute întregi cu cea mai mare bucurie a mea coincidînd cu alte cite: victoria asupra eroilor de pe Wembley și pri copiliului meu în vîrstă de... trei zile.”

FLOREA TANĂSESCU, secretar general adju meciuri consecutive în care echipa noastră națio priză secundă remarcabilă, dominîndu-și adverso echipei, dar un plus pentru azul central: Dan —

Iar în tunelul ce duce spre cabină, directoru ANGELO NICULESCU, care a răspuns de pregăt me-a spus: „Trebuie să vină bucuria și pe ulița

Iată de ce astăzi am consemnat cele mai lac de aceea însă, avînd cea mai densă încărcătură e

UN BUC

Un banchet al fotbaliștilor prezintă flagran cu meciurile: un început de „tatonare”, cu er minute în fața unui „adversar necunoscut”, ap cundă, cînd toți se... dezgheață. Iar în finalul vede clar cine avea o bună condiție fizică, se : Așa s-au petrecut lucrurile și la banchetul cele două echipe, română și vest-germană, într la „Athenée Palace”. Aci nu s-au schimbat bi c tradiționalul nostru „bucnet de Cotnar”. Au prietenești, vicepreședintele federației noastre TRESCU și președintele Federației de fotbal Germaniei, HERMANN GOSMANN.

Intr-o extremă a mesei, trio-ul ION IONESCU — DAN, improvizază, spontan, cea mai colorată subiectivă cronică a victoriei noastre de azi.

Pe cealaltă extremă, FRANZI BECKENBAUF să dezlege încă „misterul” golului lui GHERGHE

Lab finalizează o acțiune printr-o lovitură cu capul.

Foto: S. BRAȘOVEANU

retul colectiv
ri din teren,
glindă trăsă-
ezulta de pe
torii chinuite,
e dezecipeze
ute mai tîrziu
doua, o mul-
steptindu-i cu
tactul cu pu-
cătorii români
mult împușinat

V ȘICLOVAN,
tr-un cuvînt:
apte vieți în

bele din teren
regăsit în re-

tricolor! Este
enimente fer-
oferit astfel

F.R.F.: „Două
put cîte o re-
uire totală a
cu și Ionescu.”

al federației,
chipei noastre,
declarații, poate
lă.

DUPĂ MECI, LA VESTIARE

In fotografiile de
mai jos, de la stînga
la dreapta: Dobrin
este scos de pe te-
ren; H. Schön și
Dan fac declarații...

Arbitrul FRANZ MAYER (Austria): „Victoria ultrameritată. Dacă ar fi fost 3-0 pentru echipa României, scorul ar fi fost perfect echitabil față de jocul și de numeroasele ocazii de gol ale gazdelor.”

Ieri, după meci, printre cei mai emoționați „microbiști” care-i așteptau să iasă din vestiar pentru a-i felicita pe jucătorii noștri, l-am întilnit și pe „spectatorul” TITI FRAȚILA, talentatul jucător dinamovist, care ne-a declarat următoarele:

„De cîteva zile mi s-a scos ghipsul și printre cele dintîi drumuri mai lungi este și cel de astăzi, la această splendidă victorie a culorilor noastre. Nu pot să vă spun ce fericit am fost cînd colegul și prietenul meu Ghergheli a înscris golul victoriei excepționalului Wolter, care a avut și o șansă uluitoare la numeroasele faze clare de gol, create de înaintașii noștri.

Pentru toți jucătorii noștri care au îmbrăcat azi tricoul naționalei, ziua de 22 noiembrie va rămîne o dată unică în viața lor. Să învingi, după un joc excelent, echipa R. F. a Germaniei!! Ce vis! Ce splendidă realitate!”

Vestiarul echipei R. F. a Germaniei — 15 minute după sfîrșitul partidei. În fața ușii, 20-30 de persoane așteaptă, unii cu carne în mînă, alții cu magnefoane portative, ba sînt chiar și doi crainici reporteri, „în emisie”, care transmit mereu (cu voce scăzută) dar este evident că așteaptă și ei, ca și ceilalți, ceva. Acel „ceva” se produce după cîteva minute. Apare selecționerul unic, Helmut Schön, „marele invins” al acestei partide, care iese să-și „plătească datoriile” față de presă. O face cu multă curtoazie, cu un fair-play admirabil:

„Am piedut pe... merit. Echipa română ne-a depășit printr-un bun joc colectiv, coeziunea compartimentelor făcîndu-mi o puternică impresie. Dar am intenționat să facem un joc defensiv, sau de așteptare, dar adversarul, venind continuu peste noi, ne-a obligat să luptăm cu toate forțele în apărare. Linia română de atac a avut două extreme care au desfăcut jocul, fiind create, astfel, culoare de pătrundere pentru Ionescu și Ghergheli. Dintre jucătorii români, m-au impresionat Constantin — organizatorul acțiunilor ofensive, Ghergheli — adevărat jucător — piston, Ionescu, și, așa cum am spus, extremele.”

ET DE... COTNAR

lui WOLTER. Peste umărul lor, UWE SEELER privește mereu la DAN, uitînd de vin...

Un adolescent (Mircea, ni se recomandă) apărut ca din pămînt, ne solicită politicos un carnet pentru autografe și, curînd, face înconjurul meselor, culegînd grația vicecampionilor mondiali și a învingătorilor lor de azi.

Vizavi de masa fotbaliștilor, într-o poziție retrasă, dar bună pentru „observare”, soțiile lui DAN și PIRCĂLAB. Ne-au declarat că au fost invitate de către soții lor și că moralul trebuie menținut și la „banchet”.

Pagina fiind în așteptarea acestor impresii, n-am putut sta pînă la... „fluierul final”. Oricum, însă, pentru fotbaliști chiar și un banchet nu poate dura cu mult peste nouăzeci de minute!

Paul SLAVESCU

SUCCES ÎN AL 204-LEA JOC

Cu meciul de ieri, bilanțul echipei României se prezintă astfel: 204 meciuri disputate, 90 victorii, 36 rezultate egale și 78 meciuri pierdute, 375 goluri date și 379 primite.

PARTIDA ÎN CIFRE

Cornere	România	12 (3)
	R. F. a Germaniei	5 (3)
Faulturi	România	13 (5)
	R. F. a Germaniei	12 (5)
Șuturi la poartă	România	19 (12 pe poartă)
	R. F. a Germaniei	13 (5 pe poartă)
Acțiuni la poartă	România	46 (19 încheiate (cu șuturi))
	R. F. a Germaniei	31 (13 încheiate (cu șuturi))

Prezența în Capitală a unor membri din conducerea federației de fotbal din R. F. a Germaniei, în frunte cu președintele său dl. HERMANN GÜSMANN, a fost folosită de conducerea forului nostru de specialitate pentru un schimb de păreri în vederea lărgirii relațiilor fotbalistice dintre cele două țări, prin perfectarea unor noi jocuri inter-țări (A, tineret și juniori) și inter-cluburi și printr-un eventual schimb de antrenori.

Pe culoarele vestiarelor forfota nu încetase. Blitz-urile fotoreporterilor fulgerau chipurile „actorilor”, ziaristii intervievau pe jucătorii și antrenorii celor două echipe, se schimbau felicitări, învingătorii erau îmbrățișați. La cîteva sute de metri, însă, într-o sală a Centrului „23 August”, departe de atmosfera aceasta a victoriei, antrenorii echipelor divizionare A, invitați de F.R.F. să asiste la meciul România — R.F. a Germaniei, fuseseră convocați de conducerea forului de specialitate la o ședință fulger, de lucru, cu caracter consultativ. Tema: PROPUNERI PENTRU CONSOLIDAREA ECHIPEI REPRESENTATIVE (cu accent pe linia ofensivă) în vederea returului de la 6 decembrie, cu R. D. Germană, din cadrul preliminarilor turneului olimpic.

S-au formulat o serie de păreri realiste, s-au adus în discuție diverse formule, atît pentru linia de atac, cit și pentru cea de mijloc, toate pornind de la observațiile făcute de

este o creștere a formei sportive. Propun ca în lot să intre și Dinu (Rapid) care reprezintă unul din „secretele” Rapidului. Mă mai gîndesc la Deleanu ca rezervă pentru Mocanu și la cuplul Sasu — Ionescu ca virfuri de atac. În același timp, să nu-i uităm pe Soo, Voinea și D. Popescu.”

NICOLAE DUMITRESCU (U.T.A.): „Victoria de azi e victoria îmbinării tineretului cu maturitatea. Formula actuală poate fi păstrată și pentru meciul cu R.D.G. O soluție pentru extrema stîngă: Lucescu ori Sasu. Sînt de aceeași părere că trebuie să facem, cu grijă însă, unele promovări de la echipa de tineret. Îi vîz pe Deleanu, Grozea și Gornea.”

ILIE OANA (Petrul): „Meciul de azi, ca și cel de la Berlin, a conturat un schelet al echipei reprezentative și e bine să umblăm cît mai puțin la el. Unele promovări în lotul lărgit cred că sînt însă necesare, avînd în vedere că în întîlnirea cu R. D. Germană trebuie să jucăm rapid pentru a avea iniția-

DIALOGUL FEDERAȚIEI CU ANTRENORII DIVIZIEI A

antrenorilor asupra jocului selecționatei noastre afit în ansamblu, cit și individual, pe jucători.

Tată, succint, citeva din soluțiile oferite de tehnicienii noștri:

ION BALANESCU (F. C. Argeș): Sîntem pe un drum bun, echipa a dovedit capacitate de efort, de dăruire, rezolvînd bine sarcinile de joc mai ales în repriza a doua. Am obținut o victorie care ne bucură și de care se va vorbi pe plan internațional. Ne așteaptă însă un examen greu, meciul cu R. D. Germană. Și, ca atare, trebuie să fim realști. Este necesar ca atacul să capete mai mult incisivitate și de aceea îl propun pe Lucescu, care este mai vivace, în locul lui Kallo. Cred că dintre înaintași nu poate să lipsească Constantin. În momentele dificile el știe să reacționeze în echipă calm. Apoi, este incisiv. Mai incisiv decît Dobrin, care-i înirece însă în jante.”

ȘTEFAN COVACI (Steaua): „Actuala echipă trebuie menținută. Desigur, se pot face unele rețușuri. Mă gîndesc că ar trebui să fie încercați din nou Barbu, un jucător de valoare. Iodănescu, Libardi, Sasu, Dumitache și — de ce nu? — chiar Boc și Dinu (Dinamo București). Esențialul e să păstrăm un lot stabil, iar modificările să le facem numai dacă sînt strict necesare.”

TRAIAN IONESCU (Dinamo București): „Intruic urmăm o perioadă bogată în meciuri internaționale, cu prelungirea campionatului, cred că este bine ca la cluburi să se ia măsuri pentru menținerea și îmbunătățirea potențialului jucătorilor selecționați. Mă voi preocupa ca, pentru meciul cu R. D. Germană, Ghergheli să se prezinte în aceeași formă ca azi, iar Pircălab să mani-

tiva. Sînt de acord cu propunerile anterioare. Cred că nu trebuie să fie uitați D. Popescu (dar atenție la felul cum își org nizează viața) și Iancu. În privința lui Sasu cred că ar fi mai util ca extremă decît ca atacant central. Victoria de azi e de mare prestigiu și jucătorii trebuie să înțeleagă că întodeauna succesele sînt o rezultantă a exigenței în pregătire.”

EMERICH VOGL (consilier al clubului Rapid București): „Bine s-a remarcat aici că sîntem pe cale de a construi o echipă. Desigur, acest lucru nu-l poți face repede, dar pentru necesitățile de moment cele ce s-au jucat pînă acum reprezintă un bun câștigat. Să operăm schimbări numai dacă avem siguranța sută la sută că înlocuitorul va au un randament mai mare decît cel înlocuit. Cred că pentru meciul cu R. D. Germană ar fi bine să rămînem în actuala formulă de echipă, cu excepția unor posturi din atac. Mijloacele trebuie determinate să acționeze mai cu nerv, pe măsura unor atacanți ca Ionescu, Pircălab și Lucescu (dacă-l vom introduce în formație) toți jucători explozivi.”

Au mai luat cuvîntul și alți antrenori și specialiști. Din spusele tuturor s-a desprins aceeași idee, justă, a primei etape pe care o stabilește procesul acesta de construire a unei noi echipe naționale: STABILITATEA FORMULEI ȘI PENTRU MECIUL CU R. D. GERMANA, CONSOLIDAREA UNUI LOT DE 20-22 DE JUCĂTORI PENTRU VIITORUL SEZON.

Discuția a fost utilă. Viitorul dialog dintre conducerea federației și antrenorii echipelor a fost stabilit pentru 6 decembrie, imediat după încheierea partidei cu selecționata R. D. Germane.

SATISFAȚIA „BĂIEȚILOR DE MINGI”

Ca și noi, bucuria victoriei au trăit-o și micuții fotbaliști de la Centrul 23 August. Cei mai talentați dintre ei au avut fericita ocazie de a fi „băieți de mingi” la meciul cu R. F. a Germaniei.

Îmbrăcați în frumoase treninguri verzi cu reclama „Loto Pronosport” pe spate, înșirați de jur-împrejurul terenului, ei au fost cei care de nenumărate ori i-au adus în maximum de viteză mingea lui „nea Constantin”, Pircălab, Mocanu, Overath, Beckenbauer, Weber etc. Cei mai solicitați, dar și avantajați în același timp, au fost puștii care s-au plasat în spatele porții lui Wolter! Ei au văzut cel mai bine mingea neascultătoare care a înfîlmit de două ori barele porții și n-a vrut apoi să se odihnească decît o singură dată în plasă. De fiecare dată cînd mingea ocolea poarta, unii își trîneau căciulițele de pămînt iar alții se tăvăleau pe jos de nezac.

La sfîrșitul meciului erau cu toții fericiți și dispuși să facă... declarații. „Am avut mare gbinion — spunea „purătorul lor de cuvînt” C. Marinescu. Puteam să mai marcăm cîteva goluri. Dar nu-i nimic; am cîștigat și asta contează cel mai mult. I-am bătut pe vice-campionii lumii și cu acest lucru nu se pot mîndri mulți. Tare mult mi-a plăcut cum au jucat și au luptat „nea” Ionescu, Constantin, Dan, D. Nicolae, Ghergheli. Ce păcat că „nea Dobrin” s-a lovit la picior; joacă așa de frumos! La antrenamentele noastre căutăm să-l imităm cît mai mult.”

Anii vor trece și poate mulți dintre acești copii care astăzi i-au admirat și i-au încurajat, vor îmbrăca și ei tricoul echipei naționale și vor primi mingea de la alții, așa cum au făcut-o ei, ieri.

PRIVIND REGULAMENTUL DE DESFĂȘURARE

LUPTĂ EPUIZANTĂ

RAPID C.F. BUCUREȘTI — RAPID PLOPONI 1—1 (1—0)

Rezultatele înregistrate în etapa de duminică a „Cupei României” îndeamnă cronicarul la fel de fel de reflecții, ca de pildă: sint mai valoroase echipele din divizia „C” decât cele din „B”? Răspunsul, judecând după rezultatele trecute în foile de arbitraj, nu poate fi decât afirmativ! Intr-adevăr, duelul „C”—„B” s-a soldat cu victoria primelor: doar două partide (din opt) câștigate de formațiile din „B”, și una încheiată la egalitate! Paralel, gindul te duce la o altă fațetă a lucrurilor: nu cumva o serie de echipe se dezinteresază de „cupă”? Și, dacă așa stau lucrurile, nu ar fi mai normal ca înscrierea formațiilor divizionare să nu se mai facă din oficiu, de federație, ci fiecare dintre ele să-și prezinte adevărata nominalitate?

cupă este rejucarea lor în caz de egalitate. În fotbalul nostru această practică a dispărut însă complet. Dar dacă federația, din cauza lipsei de date libere și pentru rejucări le-a eliminat total, de ce, în locul „distanței” nu se apelează la un element ce ține de fotbal? De pildă, în Jugoslavia, Mexic și alte țări, atunci când un joc se încheie fără să dea un învingător, se execută 5 sau 10 lovituri de la 11 metri.

Și ar mai fi o chestiune: de ce este neapărat necesar ca echipele divizionare să intre în focurile competiției în mod gradat, după importanța campionatului în care activează? Mai normal ar fi ca acestea să ia startul la aceeași dată, să se bucure — toate — de condiții egale. După sistemul actual, o formație din divizia A poa-

te ajunge în finală după numai 2—3 meciuri, în timp ce una din C, după... 7—8!

Aruncind o privire pe alăturatul tabel cu rezultate, reiese excelentă comportare a echipei bucureștene Dinamo Obor, participantă în prima categorie a campionatului orașenesc, care a eliminat o formație cu vechi state de serviciu în divizia B: Poiana Cimpina. De aceeași talie trebuie socotite și calificarea formațiilor Marina Mangalia și Lemnarul Odorhei, participante în campionatele regiunilor respective, care au eliminat pe S.N. Oltenița (div. C) și C.F.R. Cluj (div. B).

Și acum, în „Cupa României”, cu excepția restanței de la 30 noiembrie, pauză pînă la primăvară.

— m. t. —

Etapa disputată duminică oferă însă și alte exemple. Este vorba de meciurile jucate la Iași, Gherla și Gherla, și unde Chimia Suceava și Vagonul Arad, fruntași în divizia B, și Minerul Baia Mare, fostă participantă în primul campionat al țării, nu au reușit să depășească formațiile Medicina Iași din „C”, Minerul Gherla și C.I.L. Gherla, participante în campionatul regional, nici după 120 minute de joc! Le-a venit însă în ajutor regulamentul care prevede ca, în caz de egalitate și după prelungiri, să se califice pentru viitoarea etapă echipele care s-au deplasat. De ce? În virtutea căruia principiu? Numai în fotbalul nostru faptul că te deplasezi poate decide rezultatul final al unui meci.

Un principiu al jocurilor de

Fază din meciul Dinamo Obor București — Poiana Cimpina (2—0) disputat în cadrul „Cupei României”.

Foto: S. BRAȘOVEANU

SPECTACOLUL N-A FOST SACRIFICAT

METALUL TIRGOVIȘTE — FLACARA MORENI 2—1 (1—0)

De obicei, atunci când mobilul unei partide îl reprezintă calificarea, elementul spectacol este sacrificat, fiind trecut pe planul întâmplării. Făcînd însă excepție de la regulă, partida desfășurată pe stadionul din apropierea Turnului Chindiei a reușit să ofere spectatorilor tirgovișteni, pe lângă satisfacția victoriei meritată a echipei favorite, și bucuria vizionării unui joc deschis, cursiv, presărat pe alocuri cu veritabile valori tehnice. Flacăra Moreni se prezenta cu avantajul moral al diviziei B și lucrul acesta a declanșat în metalurgiști, aruncați de soarta pe care singuri și-au făurit-o în rîndul „anonimilor” din C, ambiții și sete de succes. De la bun început, gazdele au galopat dezlănțuit, cultivînd pasa lungă și precisă, zvicni- rile pe extreme, circulația rapidă (cu sau fără balon) în terenul advers. tacații, alimentați continuu de linia mediană, dinamizată de insistența și inteligența lui Mureșan, au „jucat” câteva faze de mare

efect, superioare ca execuție nivelul diviziei în care activează. Golurile tirgoviștenilor (Tiron min. 32 și Pirvu min. 75) ambele din „bombe” de la 16 și 25 metri, au fost de o rară frumusețe, al doilea intru- nînd — pe lângă forță și precizie — atributul spontaneității. În general, se poate spune că echipa din Tirgoviște, așa cum s-a prezentat duminică, este destul de omogenă, cu putere de luptă, posesoarea unor valențe tehnice și tactice care-i îndreptățesc aspirațiile spre divizia B.

La desfășurarea spectacolului viu, purtat în ritm alert, au contribuit și oaspeții, calmi și organizați în apărare (foarte bun Dumitran), cu doi mijlocași experimentați, dar cu un atac resemnat prematur de propria-i incapacitate sau, de multe ori, trăind printr-un singur jucător. De altfel, golului oaspeților (autor: Drăgan în min. 80) i-a lipsit valoarea spectaculară. Față de capacitățile echipei, jocul Flăcării obligă la mai mult.

Bun arbitrajul lui I. Hrisaif, București.

METALUL: Stănescu — Nițescu II, Păun, Petcu, Bucumeanu — Becheanu (min. 55 Pirvu), P. Mureșan — Buzatu, Casandra, C. Ionescu II, Tiron.
FLACARA: Șerbănoiu — Frățilă, Albina, Dumitran, Bocin — Toma, Frincu — Dănilă, Cimpeanu (min. 46: Postolache), Drăgan, Iofciulescu.

Mircea IONESCU
corespondent

DOAR 200 SPECTATORI...

POLITEHNICA TIMIȘOARA — C. F. R. ARAD 1—0 (1—0)

Numai vremea rece să fi fost de vină că pe stadionul timișorean „1 Mai” au fost prezenți la meciul de „Cupă”, Politehnica — C.F.R. Arad, doar 200 de spectatori? Și, dintre aceștia, maximum 100 au fost plătitori...

Cert este că absenții n-au avut prea multe de regretat. Studenții au dominat majoritatea timpului, acțiunile lor avînd minute în șir o singură direcție: spre poarta apărată de Corek. De ce au cîștigat totuși la limită, prin golul înscris de Regeș în minutul 39? Din cauza jocului incalzit pe centru, cu pase pe metru pătrat, cu driblinguri inutile (ajungînd chiar pînă la „auto-fen-tările” lui Regeș și Popanică), din cauza folosirii neinspirate (de patru etape!) a lui Grizea pe aripă, din cauza lipsei de precizie în șuturi a lui Cotorman (a ratat numai de la cîțiva metri de poartă).

Este adevărat că arădenii au pus accent pe apărare, dar dacă ei ar fi reușit să fructifice cele două mari ocazii realizate prin contraatacuri rapide (în minutul 62 — Gyonge și în minutul 86 — Cucla, rezultatul putea fi altul.

Oricum, însă, față de pretențiile celor două formații, evoluția lor palidă a nemulțumit pe puțini spectatori care s-au „încumetat” să vină la meci.

Arbitrul Aurel Pop (Oradea), în nota jocului, unele din sancțiunile sale dezavantajînd ambele echipe.

POLITEHNICA TIMIȘOARA: Popa — Surdan, Cucla, Petrovici, Rotaru — Grozavescu, Mureșan — Grizea, Cotorman, Popanică, Regeș.
C.F.R. Arad: Corek — Cotărea, Horgea, Bermozer, Cucla — Alexandru, Cutaeanu — Toma (min. 75 Matei), Gyenge, Beșcuță, Czako.

P. ARCAN
corespondent

REZULTATE DIN „CUPA ROMÂNIEI”

Medicina Iași — CHIMIA SUCEAVA 0—0
ANCORA GALAȚI — Ceahlaș P. Neamț 2—1 (1—1)
PROGRESUL BRĂILA — Victoria Roman 4—0 (1—0)
MARINA MANGALIA — S. N. Oltenița 2—0 (1—0)
Cimentul Medgidia — METALUL BUCUREȘTI 0—1 (0—1)
DINAMO OBOR BUC. — Poiana Cimpina 2—0 (0—0)
Chimia Tr. Măgurele — T.U.G. BUCUREȘTI 0—1 (0—0)
METALUL TIRGOVIȘTE — Flacăra Moreni 2—1 (1—0)
Dunărea Calafat — C.F.R. TIMIȘOARA 0—2 (0—1)
VICTORIA TG. JIU — Metalul Hunedoara 3—0 (2—0)
Minerul Gherla — VAGONUL ARAD 1—1 (1—1, 1—1)
POLITEHNICA TIMIȘOARA — C.F.R. Arad 1—0 (1—0)
Bihoreana Marghita — CRISUL ORADEA 1—3 (0—3)
C.I.L. Gherla — MINERUL BAIJA MARE 2—2 (2—2, 2—2)
LEMNARUL ODORHEI — C.F.R. Cluj 1—0 (1—0)
Oltul Sf. Gheorghe — C. S. M. SIBIU 0—1 (0—0)
CHIMIA FĂGARĂȘ — Ind. Sirmel C. Turzii 2—1 (0—1)
Meciul Gloria Birlad—C.S.M.S. Tași a fost amînat și se va disputa la 30 noiembrie, pentru că C.S.M.S. a avut jucătorii la lotul de înערet. (Cu majuscule, echipele calificate pentru etapa următoare).

REZULTATE... CLASAMENTE... ULTIMA ETAPĂ...

SERIA EST

Gloria C.F.R. Galați — Foresta Fălticeni 2—0 (1—0), S.U.T. Galați — Metalul Buzău 2—0 (1—0), Unirea Focșani — Metalul Rădăuți 3—0 (2—0), Petrolul Moinești — Minobrad Vatra Dornei 3—1 (2—0).

CLASAMENT

1. Gloria Birlad	11 8 1 2 21—6 17
2. Ancora	11 7 1 3 21—12 15
3. Medicina	11 6 2 3 21—13 14
4. Gloria C.F.R.	12 7 0 5 19—17 14
5. Unirea	12 5 2 5 17—14 12
6. Otelul	11 5 2 4 13—10 12
7. Textila	11 5 2 4 15—13 12
8. Petrolul	12 5 2 5 16—15 12
9. Foresta	12 5 2 5 15—16 12
10. Metalul Buzău	12 4 3 5 12—12 11
11. Minobrad	12 5 1 6 14—16 11
12. Soinii	11 4 2 5 18—20 10
13. S.U.T.	12 2 3 7 10—26 7
14. Metalul Rădăuți	12 0 3 9 6—28 3

ETAPA VIITOARE

Metalul Buzău — Unirea Focșani, Oțelul Galați — Soinii Buzău, Medicina Iași — Petrolul Moinești, Ancora Galați — Textila Buhusi, Minobrad Vatra Dornei — Gloria C.F.R. Galați, Foresta Fălticeni — S.U.T. Galați, Metalul Rădăuți — Gloria Birlad.

SERIA SUD

Rapid C.F. București — Rapid Ploponi 1—1 (1—0), Dunărea Giurgiu — Flacăra roșie București 3—0 (2—0).

CLASAMENT

1. Dunărea	12 9 1 2 23—11 19
2. Metalul	11 7 2 2 26—9 16
3. Flacăra roșie	12 6 2 4 18—8 14
4. Rapid Ploponi	12 6 2 4 25—18 14
5. Progresul	11 5 3 3 13—8 13
6. Chimia	11 4 5 2 5—8 13
7. Stuful	11 6 0 5 16—17 12
8. Electrica	11 5 0 6 13—16 10
9. S.N.O.	11 3 3 5 14—18 9
10. Rapid C.F.	12 3 3 6 12—25 9
11. T.U.G.	11 2 4 5 12—13 8
12. I.M.U.M.	11 2 4 5 6—10 8
13. Oltul	11 2 3 6 10—18 7
14. Viitorul	11 2 2 7 6—20 6

ETAPA VIITOARE

Flacăra roșie București — Metalul Tirgoviște, Viitorul Fieni — Dunărea Giurgiu, Stuful Tulcea — T.U.G. București, Progresul Brăila — Chimia Tr. Măgurele, Oltul Sf. Gheorghe — Rapid C.F. București, Rapid Ploponi — I.M.U. Medgidia, Electrica Constanta — S.N. Oltenița.

SERIA VEST

C.F.R. Caransebeș — Metalul Tr. Severin 1—1 (0—0), Minerul Lupeni — A.S.A. Sibiu 2—1 (1—0), Tractorul Brașov — Mureșul Deva 3—1 (2—1), Progresul Strehaia — Minerul Anina 2—0 (1—0), Electroputere Craiova — Victoria Călan 2—0 (1—0).

CLASAMENT

1. Electroputere	12 7 2 3 22—9 16
2. Metalul	12 6 3 3 24—14 15
3. Chimia	11 5 3 3 22—16 13
4. Victoria Călan	12 5 3 4 21—17 13
5. Tractorul	12 5 3 4 19—13 13
6. Minerul Anina	12 5 3 4 15—17 13
7. A.S.A.	12 4 4 4 18—12 12
8. Prog. Strehaia	12 5 2 5 17—22 12
9. Mureșul	12 4 3 5 21—18 11
10. Minerul Lupeni	12 4 3 5 17—23 11
11. U.M.T.	11 4 2 5 19—19 10
12. Victoria Tg. Jiu	11 4 2 5 17—25 10
13. C.F.R.	12 3 3 6 19—25 9
14. Prog. Corabia	11 2 2 7 12—27 6

ETAPA VIITOARE

Chimia Făgăraș — Electroputere Craiova, Mureșul Deva — C.F.R. Caransebeș, Minerul Anina — Minerul Lupeni, Victoria Călan — Progresul Corabia, A.S.A. Sibiu — Victoria Tg. Jiu, Metalul Tr. Severin — Tractorul Brașov, U.M. Timișoara — Progresul Strehaia.

SERIA NORD

Minerul Baia Sprie — Steaua roșie Salonta 2—1 (1—1), Metalul Copșa Mică — Metalul Satu Mare 1—0 (1—0), Recoita Carei — Chimica Tîrnăveni 1—0 (1—0), Unio Satu Mare — Soda Ocna Mures 2—0 (0—0), Metalul Aiud — Minerul Bihor 2—0 (1—0), Unirea Dej — Medicina Tg. Mureș 3—1 (2—0), Medicina Cluj — Faianța Sighișoara 4—0 (3—0).

CLASAMENT

1. Medicina Cluj	12 6 3 3 24—6 15
2. Chimia	12 7 1 4 19—14 15
3. Medicina Tg. M.	12 5 4 3 26—18 14
4. Metalul Aiud	12 6 1 5 24—23 13
5. Recoita	12 5 3 4 14—18 13
6. Unio	12 5 2 5 15—13 12
7. Faianța	12 5 2 5 19—19 12
8. Steaua roșie	12 4 3 5 13—12 11
9. Unirea	12 5 1 6 18—18 11
10. Metalul C. Mică	12 4 3 5 16—23 11
11. Minerul B. Sprie	12 5 1 6 16—27 11
12. Metalul S. Mare	12 4 2 6 13—14 10
13. Minerul Bihor	12 4 2 6 16—19 10
14. Soda	12 4 2 6 13—22 10

ETAPA VIITOARE

Faianța Sighișoara — Unio Satu Mare, Chimica Tîrnăveni — Unirea Dej, Medicina Tg. Mureș — Metalul Copșa Mică, Minerul Bihor — Medicina Cluj, Soda Ocna Mures — Minerul Baia Sprie, Metalul Satu Mare — Metalul Aiud, Steaua roșie Salonta — Recoita Carei.

La 26 noiembrie se va desfășura la Sofia un meci decisiv pentru reprezentativa Bulgariei. O victorie sau un meci egal în înfruntarea cu Portugalia ar asigura calificarea primului unsprezece bulgar în faza finală a „Campionatului Europei”. Victoria și comportarea, în general, a naționalei, în meciul cu Suedia au transmis un optimism în privința partidei cu reprezentativa portughezilor dar fiecare știe că această formație dispune de mari resurse, înglobând jucători de mare celebritate în compartimentele ei.

Speranțele iubitorilor fotbalului sînt justificate totuși de faptul că tinerii jucători pe care dr. Boškov, celebrul fost internațional, așa de bine cunoscut și în România, i-a titularizat au dat satisfacție. Directorul echipei naționale a luat o hotărîre curajoasă și plină de riscuri: a renunțat la Iakimov, absent pentru prima oară din reprezentativă după o lungă perioadă de timp; pe banca rezervelor

s-au mai găsit, în meciul cu Suedia, și alți internaționali prestigioși precum Ivan Dimitrov, Jekov, Davidov. În schimb, și-au făcut apariția tinerii... Iată-l pe Todor Kolev, care nu-i nimeni altul decît fratele cunoscutului Ivan Kolev, pe postul de mijloc; iată-l și pe Mitkov pe extrema stîngă și, mai ales, iată-l pe Bonev — care a fost cea mai prețioasă piesă a angrenajului echipei — în postul de mijloc — conducător de joc. „Bătrînii” au fost și ei la înălțime: Penev, fundașul central, a cucerit cele mai multe aprecieri fiind socotit jucătorul nr. 1 al meciului. Iar tandemul refăcut Asparuhov — Kotkov, de la care fotbalul bulgar așteaptă atât, s-a mișcat cu dezinvoltură, reintrarea lui Kotkov fiind subliniată de înscrierea primului gol al naționalei în înfruntarea cu Suedia.

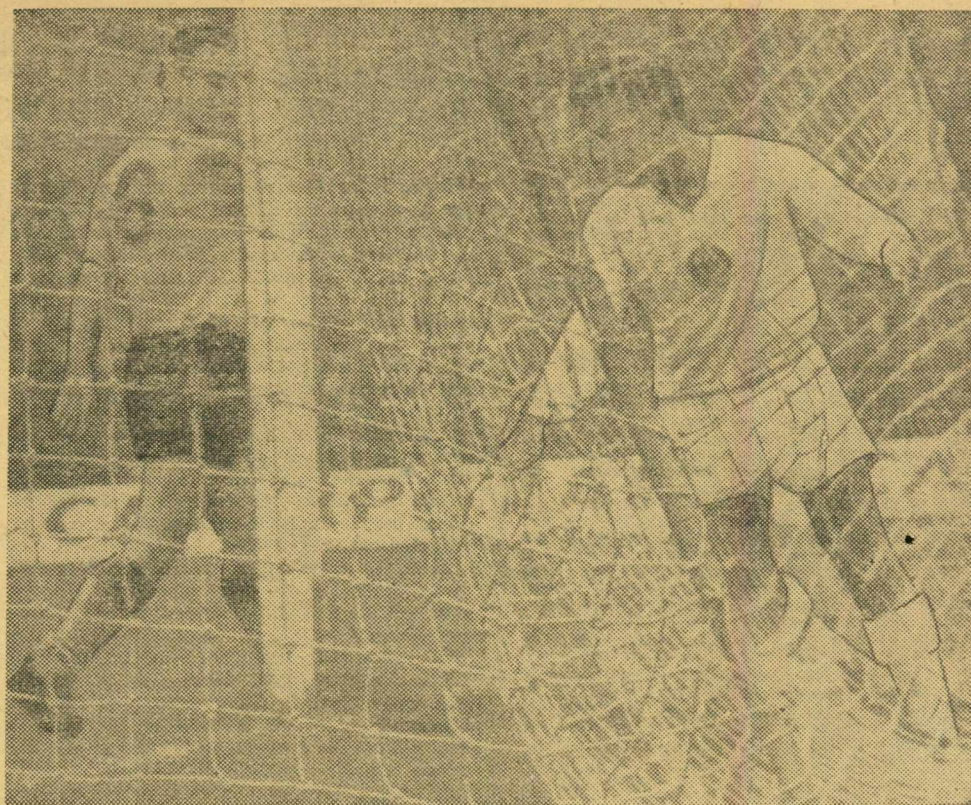
Pentru cele două partide cu Portugalia, Boškov va menține, probabil, formația care i-a adus satisfacții dar,

așa cum ne-a declarat, „va insista asupra eliminării unor deficiențe semnalate de întrecerea cu fotbalistii suedezi”.

● Se discută foarte insistent asupra schimbării modului de disputare a campionatului, în sensul că turul să aibă loc primăvara iar returul toamna. Există păreri favorabile acestui sistem dar și unele împotriva. În situația cînd va fi admisă schimbarea, atunci din prima divizie nu va retrograda în acest sezon nici o echipă dar nici nu va promova vreuna. În primăvară va începe un campionat nou cu actualele participante. La C.C.E. ediția 1968/69, ar urma să ia parte echipa care a totalizat cel mai mare număr de puncte în actualul campionat și în prima parte a viitoarei noi ediții.

O hotărîre definitivă va fi luată cu ocazia Adunării generale a federației bulgare convocată pentru 11 decembrie la Sofia.

STEFAN NOIKOV
22 noiembrie 1967

KOTKOV (tricot alb) și-a făcut repede remarcată reintrarea în națională, înscriind primul gol al Bulgariei în partida cu Suedia

PE PLAJELE ÎNTINSE DIN RIO

VARA CELOR 5000 PELE

În aceste zile cînd noi ne încheiem cu griji răganele și simțim — de dimineață — mici avertismente ale apropierii iernii, Brazilia se cufundă în perioada mării veri. E anotimpul fotbalului pe Copacabana, cea mai mare plajă a celui mai mare oraș al țării, Rio de Janeiro. Săptămînile acestea au fost așteptate cu sufletul la gură de 5000 de tineri, cu pasiunea fotbalului în sine, vișind fiecare să ajungă un Pelé.

E vremea peladei, a fotbalului în șapte, cu legi unice, cu asistențe-record, cu peste 500 de echipe prezente. Animația nu încetează o clipă, pe terenurile prevăzute cu toate instalațiile necesare, începînd din primele ore ale dimineții și pînă la căderea întinericului. Ba, pe cele două terenuri special amenajate în parcul Flamengo campionatului „pelada” continuă și în noaptea. Ce probe de virtuozitate vezi aici! Nici o deosebire între ceea ce fac așii balonului rotund pe marile stadioane, și reușitele acestor 5000 (deocamdată) de anonimi. Totul este făcut spre a favoriza fotbalul-spectacol, spre a de ghes tinerilor actori să se desfășoare în voie: arbitrajul — asigurat de „cavalieri ai flutierului” calificați — sînt de o severitate maximă; toți jucătorii au obligația să poarte ghete de baschet sau pantofi de gimnastică spre a fi evitate accidentele; iar prescripții regulamentare „sui generis” dar ce utile! — pun sportivitatea înaintea oricărei obligații. Notați că un jucător eliminat nu mai are voie să mai joace NICI UN meci de campionat; notați că dacă o echipă are DOI jucători eliminați părăsește și ea AUTOMAT competiția; notați că dacă un jucător adresează cuvinte injurioase unui COECHEPIER stă pe tușă pînă cînd echipa adversă înscrie un gol.

Viața a 250 dintre echipe durează numai 90 de minute, cîci meciurile sînt elimina-

toții; din celelalte 250 rămase pe nisipul fierbinte, jumătate vor dispărea și ele după încă 90 de minute de luptă; dacă scorurile sînt egale, se execută penaltiuri. Loviturile de pedeapsă stabilesc învingătorul fiindcă pelada nu admite joc egal ci numai victorie și înfrîngere. Dar, pentru cei mai mulți dintre acești 5000 Pelé, campionatul reprezintă bucuria de a realiza un dribling măiestru sau o fentă care să smulgă admirația tribunelor. Echipele se formează cu luni și luni înaintea primei zile de joc oficial.

Și, la sfîrșit, vine seara marelui triumf: din cele 500 de echipe au rămas doar două. Guvernatorul statului, care patronază competiția, este prezent și înmînează cupa învingătorilor din finală și consolatorii bății pe umăr înfrîntilor. Pelada, pelada oficială s-a sfîrșit. Dar în carnetele antrenorilor de cluburi, mari și mici, au fost notate zeci de nume. Și, dacă nu toți 5000 ajung Pelé, cîțiva vor călca cu certitudine pe urmele „perlei negre”...

Marele secret al fotbalului brazilian l-am redus la cîteva fraze. Dar cîte nu se mai pot scrie despre această „pelada” prin care au intrat pe poarta gloriei toți, dar absolut toți, „marii” jucători din Rio, din Sao Paulo, din Santos, în fine din toată Brazilia!

În locul oricărei explicații, vă rugăm priviți cu atenție această fază dintr-un meci de pelada; ea spune mai mult decît orice asupra pasiunii cu care miile de tineri brazilieni joacă fotbal pe plajele din întreaga țară.

PE SCENA CUPELOR EUROPENE

Încet, dar cu regularitate matematică, cele două competiții europene — în care fotbalul nostru este reprezentat — avansează în fazele lor de desfășurare. Cluburile participante se conving din ce în ce mai mult de necesitatea disputării jocurilor la date unice, așa cum — de fapt — a și propus U.E.F.A.

Primele întîlniri din ediția a XIII-a a „Cupei campionilor europeni” și a VII-a a „Cupei cupelor” au subliniat — cu mici excepții — echilibrul de forțe, chiar dacă s-au confruntat echipe cu valoare diferită. În această privință, campioana daneză Hvidovre reprezintă un exemplu concludent: ea a reușit să țină în șah pe faimosul Real Madrid, ca și Sarajevo pe Manchester United. La aceste două meciuri nule (2-2 și respectiv 0-0) se adaugă alte două, precum și două victorii la un gol diferență și una la două puncte. Sarcini mai ușoare au avut Bayern München și Vasas Budapesta (de altfel, primele calificate pentru etapa sferturilor de finală), învingătoare la scoruri concludente. Mai cu seamă Bayern, care a avut de înfruntat un adversar mai valoros (Vitoria Setubal) decît Valur Reykjavik. Aceasta, pe lângă lipsa de

valoare, a mai avut un dezavantaj: a jucat ambele jocuri în deplasare, deoarece timpul este nefavorabil acum în Islanda.

Interesul pentru această competiție se menține la fel de mare ca și în edițiile precedente. Numărul spectatorilor este constant ridicat. În primul tur al „Cupei campionilor europeni” s-a ajuns la aproape un milion de spectatori în 30 de partide (media: 33.200 de joci), iar în „Cupa cupelor” la peste 500.000 (media: 17.500 de meci). De asemenea, numărul golurilor se prezintă satisfăcător: 81 de goluri în „C.C.E.” (cu o medie de 2,70) și 119 în „Cupa cupelor” (media: 3,70). Avînd în vedere „jocul închis” de preferință practicat în astfel de competiții (eliminatorii) de echipe în deplasare, trebuie să conchidem că toțișii medii realizate sînt bune.

Ce ne rezervă actuala fază atînsă de cupele europene? În orice caz, cîteva „ciocniri” foarte spectaculoase (Gornik Zabrze — Dinamo Kiev), Juventus Torino — Rapid, St. Etienne — Benfica, Torpedo Moscova — Spartak Trnava, Vasas Győr — A.C. Milan) și — cine știe? — cîteva rezultate surprinzătoare, de genul celui înregistrat la Kiev.

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI”

TUR	MECIURILE	RETUR
2-2 Hvidovre Copenhaga	— Real Madrid	29.XI
1-2 Dinamo Kiev	— Gornik Zabrze	29.XI
1-0 Rapid Viena	— Eintracht Braunschweig	29.XI
2-0 Benfica Lisabona	— Saint Etienne	30.XI
0-0 Sarajevo	— Manchester United	29.XI
6-0 VASAS BUDAPESTA	— Valur Reykjavik	5-1
29.XI Juventus Torino	— Rapid București	13.XII
29.XI Sparta Praga	— Anderlecht Bruxelles	6.XII

„CUPA CUPELOR”

TUR	MECIURILE	RETUR
29.XI Standard Liege	— Aberdeen (Scoția)	6.XII
29.XI Torpedo Moscova	— Spartak Trnava	6.XII
6-2 BAYERN MÜNCHEN	— Vitoria Setubal	1-1
1-1 N.A.C. Breda	— Cardiff City	29.XI
29.XI Olympique Lyon	— Tottenham Londra	13.XII
22.XI Vasas Győr	— A. C. Milan	7.XII
0-1 Wisla Cracovia	— Hamburger S.V.	29.XI
30.XI F. C. Valencia	— Steaua București	14.XII

Echipele al căror nume este scris cu majuscule s-au calificat pentru sferturile de finală.

DE PRETUTINDENI

În cercurile fotbalistice din Italia se vorbește tot mai mult de o întîrire a cadrelor de tehnicieni ai federației. Președintele acesteia, Arsenio Franchi ca și consilierul Walter Mandelli, care răspunde de sectorul tehnic, sînt de părere că federația are nevoie de completarea și reînnoirea corpului de tehnicieni ai federației. S-a aflat că unul din principalele „obiective” este Armando Picchi fostul jucător al lui Internazionale, actualmente la Varese. Unul din exponenții federației a declarat: „Picchi este un element prețios, pentru că are o rapidă intuiție în fotbal, este foarte hotărît și are o puternică personalitate. Federația are nevoie de tehnicieni tineri și inteligenți ca Picchi”.

Cu privire la aceasta, Picchi a spus: „Sînt bucuros și mîgălit de prețuirea care mi se acordă dar pot spune că... încă vreau să mai joc și nu m-am gîndit la ora retragerii. Trebuie însă să mărturisesc că de pe acum mă preocupă problemele tehnice ale fotbalului. Deocamdată nu pot renunța la activitatea competițională.”

După cum se știe de curînd în Suedia a fost introdusă, ca în majoritatea țărilor europene, circulația pe partea dreaptă a străzii. Acest lucru a făcut ca numărul spectatorilor pe stadionul Rasunda din Stockholm să scadă în mod îngrijorător deși acolo își dispută meciurile trei din cele mai bune echipe din Suedia: AIK, Djurgarden și Hammarby.

Motivul? Stadionul se află la cca. 10 km de oraș și posesorii de automobile, încă insuficient familiarizați cu noul mod de circulație, nu au curajul să se angajeze pe o șosea mult solcitată.

CINEMATOGRAFIA
ÎN SLUJBA
FOTBALULUI

După ce joacă în echipa din orașul Barking, apoi în diverse selecționate districtuale de juniori, Bobby Moore este luat de clubul West Ham unde se antrenează sub conducerea lui Malcolm Allison.

Ca junior al acestui club face parte de mai multe ori din echipa Angliei la turneele U.E.F.A. În anul 1958 este promovat în prima echipă a clubului.

Moore povestește apoi despre debutul în prima reprezentativă a Angliei și despre alte întâlniri internaționale. Apoi, el s-a ocupat de turneul de la New York editat în 1963 și de apariția lui Alf Ramsey la conducerea echipei Angliei, precum și despre memorabilul meci Anglia - Restul lumii, desfășurat pe Wembley cu ocazia înființării a o sută de ani de la înființarea Federației engleze de fotbal. Curând el pleacă la Rio de Janeiro pentru a participa la „Mica cupă mondială”, alături de echipele Braziliei, Argentinei și Portugaliei. Aici Moore are sarcina să marcheze pe Pelé, acesta lăstându-l o frumoasă impresie. Brazilia a învins cu 5-1.

Revenind la activitatea internă, Moore a povestit cum a ajuns West Ham în finala Cupei. Am aflat apoi despre o întâmplare mai puțin fericită din viața lui Moore: primele simptome ale unei boli ce va necesita o intervenție chirurgicală.

După ce relatează despre o serie de meciuri ale naționalei engleze și ale lui West Ham (printre care și turneul de la New York), Moore prezintă o serie de observații asupra fotbalului, atât ca activitate internă cât și internațională.

căldurii. Între mai și august este mult mai ușor și mai plăcut să joci seara, pe răcoare, decât în atmosfera înăbușitoare a zilei. Am disputat destul de multe jocuri de campionat în aceste condiții. Calitatea luminii s-a îmbunătățit mult și umbrele aruncate de acestea sînt de domeniul trecutului.

Luminile reflectoarelor contribuie mult la spectaculozitate. Concentrarea întregii luminii în exclusivitate asupra terenului de joc concentrează în același timp și atenția spectatorilor în una și aceeași direcție și totul pare o lume aparte unde se petrece ceva interesant. Cu cât este mai întuneric, cu atât mai bine. Aș dori ca și la noi în Anglia meciurile la lumina reflectoarelor să înceapă seara la 8,30 ca pe continent. În Brazilia, de exemplu, meciurile încep la 9,45 seara pentru a da oamenilor posibilitatea să se odihnească după muncă și să și mănince înainte.

Buna noastră climă britanică își permite cam multe, aș zice, în materie de fotbal. În timp ce majoritatea cluburilor au început să accepte ideea că trebuie să investească bani pentru a acoperi tribunele și să instaleze bănci de șezut sau rinduri de scaune, foarte puține sînt acelea care s-au hotărât să îngroape zeci de mii de lire sterline în pămînt, prin instalarea unor sisteme de încălzire ale terenurilor. Everton a fost primul club care și-a instalat o asemenea sistem pentru a lupta în contra înghețării terenului și Arsenal i-a urmat exemplul.

Tottenham Hotspurs a investit o mulțime de bani într-o prelată din pinză gudronată pentru a proteja terenul din White Hart Lane de ploaie și ger. Curînd după așezarea prelatei, conducerea clubului s-a văzut în fața unei situații complet noi și neașteptate. Terenul începuse să fie invadat de stoluri de pescăruși care ciuguleau bucăți din prelată, făcînd în scurt timp găuri (și pagube) mari.

în care se desfășoară. Dispozițiile ligii de fotbal din 1965-1966 (cu privire la modernizarea stadioanelor în sensul unui confort mărit pentru spectatori) au fost înțelese de foarte mulți că există dorința de a face ceva și pentru spectatori care, de ani de zile, se tot plîng că o serie întreagă de meciuri nu mai prezintă nici un fel de interes din simplul motiv că se desfășoară în condițiile unui mediu inconjurător deplorabil.

Despre regulile de joc

De curînd au început diferite experimentări în fotbal începînd cu încercarea de a se schimba ceva cu privire la legea ofsaidului. Legiuitorii fotbalului european au urmărit un meci amical, disputat în vara anului 1965 la Edinburgh, între echipele Heart of Midlothian și Kilmarnock unde, în prima repriză, legea ofsaidului a fost complet ignorată, iar în repriza a doua, limitată la linia de 16 metri, prelungită imaginativ pînă la linia de tușă. La foarte scurt timp după aceea, Chelsea a jucat împotriva unei selecționate a orașului Glasgow, în condițiile reprizei a doua. Este foarte greu să spui, după numai două jocuri, dacă schimbările în această direcție vor duce la dispariția fotbalului negativ care, în întreaga Europă, a fost pus la stîlpul infamiei de către spectatori prin prezența lor mereu mai redusă pe stadioane. Echipelor de fotbal le trebuie timp să se adapteze unor noi planuri de tactică a echipei înseși, dar mite cînd e vorba de o revoluționare pe scară largă a regulilor de joc!

Sînt de acord cu o eventuală modificare a legii ofsaidului dacă aceasta va duce la o simplificare a ei și va permite un joc

Părerii despre fotbalul insular

Sînt convins că fotbalul britanic are nevoie de o mentalitate radical schimbată în ceea ce privește atragerea spectatorilor spre stadioane. Nu există decât o singură categorie de oameni care să nu fie legați de fotbal și de comunitatea fotbalistică, și aceasta din cauza lipsei de locuri de stat jos: femeile. (În Marea Britanie absolut toate stadioanele au locuri în picioare mergînd pînă la 75%, cu excepția stadionului Wembley unde procentajul este invers - n.n.). Cuptului modern îi place să fie împreună și zilele de odinioară cînd soțul își punea șapca în cap și pleca cu prietenii la meci, în timp ce nevasta rămînea acasă ca să pregătească ceaiul, au trecut.

Dacă cumva soția, mama, sora sau prietena merg cu plăcere la meci ca să stea cel puțin două ore în picioare, eventual în ploaie sau iarna pe zăpadă, atunci aceasta este o excepție foarte rară.

Mă gîndesc la minunatul stadion al echipei Real Madrid, care nu este numai un excelent teren de fotbal, ci și un centru sportiv, cu bazine de înot, săli de gimnastică și chiar restaurante. Oamenii trebuie să simtă că clubul de fotbal este o parte integrantă a vieții lor și la noi doar Coventry City, sub conducerea dinamică a lui Jimmy Hill, încearcă ceva în această direcție, dar sper că alte multe cluburi îi vor urma cit mci repede exemplul.

Este adevărat că există o serie de cluburi mai mici care se mențin pe linia de plutire doar cu ajutorul unor donații substanțiale din partea asociației supporterilor locali, dar și în aceste cazuri există conflicte destul de frecvente între conducerea asociației supporterilor și cea a clubului, căci oamenii care plătesc vor să știe (și au și dreptul) ce se întîmplă cu banii lor și să aibă și ei un cuvînt de spus în problemele echipei. Ceea ce lipsește cluburilor este o organizare în care supporterii locali să nu fie bineveniți pe stadion doar ca spectatori plătitori, ci să știe că părerile lor sînt ascultate și că au și ei o contribuție la bunul mers al lucrurilor.

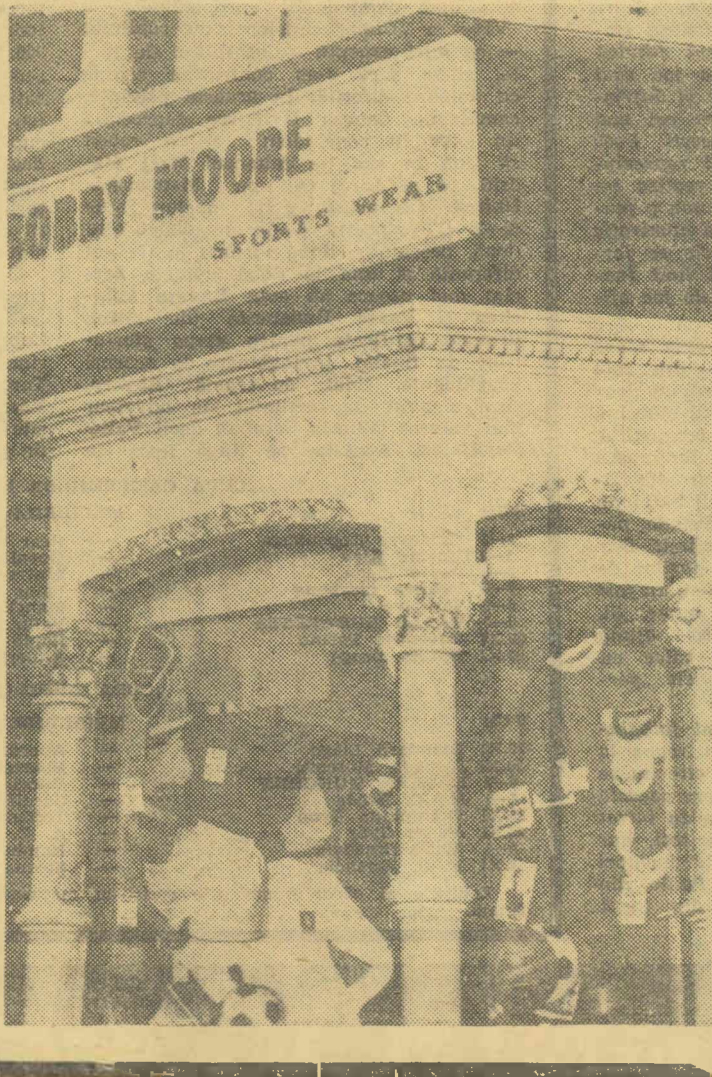
Totul trebuie început odată cu vîrsta copilăriei. În primul rînd organizarea unor antrenamente de masă pentru copiii și elevii localității respective. Bineînțeles că acest lucru nu va produce pe moment o revîrsare a băieților spre cluburi pentru a fi selecționați ca juniori, în schimb u va face pe copii să simtă că este clubul lor și gîndul că s-au antrenat pe acel stadion va dăinui în mintea lor mulți ani.

Va veni o vreme cînd se va considera că simbăta după-amiază este foarte prost aleasă pentru disputarea unui meci. Acele familii care fac de obicei excursii de sfîrșit de săptămînă și în special familiile care posedă mașini, nu se vor împăca la infinit cu gîndul că tatăl să lipsească o după-amiază întreagă de acasă tocmai într-o zi în care întreaga familie ar putea fi împreună. Meciurile disputate vineri seara, la lumina reflectoarelor sau în orice altă seară, se vor transforma în curînd, cred, dintr-o excepție într-o regulă. (Pînă la începerea actualului campionat de fotbal, meciurile în Anglia se jucasă simbăta după masă. În prezent ele se dispută în noaptea, de-a lungul întregii săptămîni, în funcție de specificul local al orașelor. - n.n.)

Meciurile disputate la lumina reflectoarelor nu vor întîlni nici o opoziție din partea jucătorilor. Dimpotrivă, nouă ne place. Singurul lucru negativ care ar putea eventual surveni, din punct de vedere al jocului vorbesc, este faptul că portarul ar putea obiecta uneori că nu vede mingile foarte înalte care vin dinspre partea reflectoarelor.

Să nu mai vorbim de celălalt aspect, al

Nu mai e nevoie să spunem că majoritatea cumpărătorilor magazinului de articole de sport „Bobby Moore” sînt suporteri ai lui West Ham.

Problema s-a rezolvat în sensul că un om umbla în permanență de-a lungul și de-a latul terenului, lovînd cu un băț într-un capac al unei lăzi de gunoi, pentru a gonii păsările.

Încălzirea terenurilor ar fi unicul răspuns pozitiv la suspendarea jocurilor în timpul iernii și ar duce la ameliorarea simțitoare a acelor terenuri care sînt considerate bune pentru joc, în schimb sînt atît de pline de gropi și de bulgări de noroi înghețat încît devin un coșmar pentru orice jucător.

Mai revoluționară chiar ar fi aplicarea unei idei americane. Am văzut în Texas un teren de fotbal acoperit cu un fel de cupolă din material plastic, dînd impresia că întregul stadion se află sub scutul unei umbrele uriașe. Discutînd cu specialiștii de acolo, mi s-a spus că iarba continuă să crească ca și cum s-ar afla sub cerul liber.

Sînt semne că fotbalul a început să și revizuiască ideile în lumina cererilor tot mai insistente pentru modernizarea atît a regulilor jocului în sine cit și a mediului

cît mai deschis, dar nu pot fi de acord cu propunerea ca orice fault comis înăuntrul liniei de 16 metri (prelungită pînă în marginea terenului) să fie penalizat cu o lovitură de la 11 metri. Inscrierea unui gol datorat unui apărător care a comis un henț, să zicem lîngă stegulețul care marchează colțul terenului, nu va duce la îmbunătățirea calitativă a fotbalului ci va reduce pur și simplu valoarea golului în sine.

Printre alte idei care se mai ventilează este și aceea a acordării unei loviturii libere în loc de aruncare de la tușă, pentru a se încuraja astfel apărătorii să păstreze mingea cit mai mult timp în joc. Împreună cu majoritatea jucătorilor sînt de acord cu orice inovație care ar duce la acțiuni prelungite.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

DE ICI, DE COLO...

TĂCEREA E... SUSPENDARE!

Se știe că în recentul derby al Italiei, internaționale a fost egalată cu 10 minute înainte de terminarea jocului, printr-un gol marcat de Rivera de la Milan, care a suscitat numeroase polemici. Golul a fost contestat de interștii și cerut de milanezi cu mijloace nu tocmai ortodoxe. Vina de a nu fi pomenit nimic în raportul său despre comportarea nesportivă a ambelor echipe i-a atras conducătorului jocului, D'Agostini, ca și ajutoarelor sale, o suspendare de două luni.

CUPELE EUROPENE: UN PRIM BILANȚ...

„Cupa campionilor europeni”, „Cupa cupeilor” și „Cupa orașelor țurguri” și-au încheiat primul tur (preliminar) și și-au început jocurile din cel de al doilea. Iată un prim bilanț al turului întîl: au participat 110 echipe (Eintracht Braunschweig n-a jucat deoarece Dinamo Tirana nu s-a prezentat) au susținut 110 meciuri (cite 32 în primele două cupe, 24 în a treia) și au marcat 362 de goluri, ceea ce înseamnă 3,29 de joc.

CÎND AL... BARBĂ...

Un tînr înaintaș iugoslav de la Hajduk Split, Vardici, a arătat și valoare și formă în acest sezon, impunîndu-se pentru selecționare în echipa națională. Dar, el și-a lăsat barbă și Rajko Mitici - selecționerul iugoslav - refuză să-l ia în considerare atît timp cit nu și-o va rade!...

Rajko MITICI

La nici 45 de ani, celebrul fost internațional trece, pe bună dreptate, printre cei mai tineri selecționeri de pe glob. Aducerea lui în fruntea echipelor naționale ale Iugoslaviei a primit unanimitatea presei, specialiștilor și publicului. Rajko Mitici personifică unul dintre cele mai apreciate produse ale fotbalului din țara vecină și prietenă. Cei care l-am văzut — și n-au fost puține ocaziile în care el a evoluat pe stadioanele românești, fie cu naționala iugoslavă, fie cu Steaua roșie, echipa căreia i-a rămas credincios până la abandonarea fotbalului activ — am fost totdeauna cucerțiți de soliditatea și strălucirea jocului său. Mitici era ceea ce se numește un veritabil conducător de echipă în teren; în reprezentativă sau la „Steaua roșie”, toată lumea îl respecta în primul rând pentru marea lui valoare de jucător dar și pentru ceea ce impunea prin întreaga lui comportare.

Așa a fost pe stadion, așa a rămas și acum. Dedicat ziaristicii sportive, care constituie marea lui pasiune — neabandonând-o nici în aceste zile când îndeplinește funcția de selecționar unic — Mitici a adas la rubricile pe care le-a onorat cu semnătura lui, nu numai o necontestată competență, ci și o remarcabilă obiectivitate, a abordării diferitelor probleme de care — ce bine știm! — fotbalul nu rămâne scutit.

Cu săptămîni în urmă, la Zagreb, aveam ocazia să schimb câteva fraze cu selecționarul iugoslav. „Marea obligație a unui selecționar — îmi spunea el, după ce primise cu un zîmbet discret felicitările pentru noua lui funcție — rămîne aceea de a încerca să fie obiectiv, insensibil la îndemnul pe care o preferință personală i le dă în a trece peste o judecată rece totdeauna în folosul echipei. Pentru mine dificultatea alcătuirii naționalei nu se rezumă însă numai în a alege pe cei mai buni 11 jucători ai momentului. Eu am totdeauna greutăți pentru că, în ajunul meciurilor importante, este firesc ca opinia publică să ceară și folosirea jucătorilor noștri de elită aflați peste hotare. Pînă acum am căutat să fac concesii, solicitînd — cu destule dificultăți — pe cei care se impuneau în mod deosebit sau puteau fi învoiați de cluburile lor. Dar părerea pentru care voi încerca să lupt cu toată convingerea,

că trebuie să apelez numai la jucătorii din campionat, începe să mă stăpînească tot mai mult. Pînă cînd vom ajunge la o hotărîre deplină, iată marea mea dilemă, o dilemă tip Mitici dacă vreți, ce-mi apare în săptămînilor care preced un meci al reprezentativei”.

Să recunoaștem că nu este ușor să ignori dintr-o echipă a Iugoslaviei jucători precum Soskici, Jusufi, Miladinovici, Skoblar, Radenkovici, Perusici, Nicolici, Pavlici, Takaci, Melici, Durkovic, Galici, Smallovici, Samardzici, Vasovic — și i-am numit numai pe cei cu adevărat reprezentativi — aflați la cluburi din R.F.G., Olanda, Franța, Belgia etc. Și, totuși, Mitici este decis s-o facă. Chiar împrejurarea că pentru decisivul joc cu R.F.G., de la Hamburg, n-a apelat decît la Skoblar spune mult în privința intențiilor selecționarului iugoslav. Recent, în întîlnirea cu Albania, Mitici a lansat nume noi, speranțe ale fotbalului țării sale — așa de bogat în mari talente — în prima echipă a țării. Dar misiunea celui ce alcătuiește reprezentativa rămîne mereu sub semnul regretelor că n-a fost convocat cutare sau cutare dintre internaționali de renume, aflați peste hotare.

Este marea dilemă a celui ce a îmbrăcat de 59 de ori tricoul naționalei Iugoslaviei, dilema acestui tenace, sobru și așa de hotărît Rajko Mitici.

Incidentele de tristă amintire (un adevărat asetat la legile sportivității) petrecute în cursul partidei oficiale Austria — Grecia continuă să preocupe presa sportivă din Europa. Nenumărate ziare publică diferite aspecte, ilustrate de documente fotografice, pe care le consideră ca utile pentru „dosarul U.E.F.A. — F.I.F.A.”, deși primul for s-a pronunțat într-un fel prin „avertismentul ultim” dat... stadionului din Viena. Unul din aceste documente este cel alăturat. El înfățișează un „moment” din scandal: un jucător grec ripostează printr-o lovitură din mîna din fața de anul din spectatori venezi care au invadat terenul pentru a răfui cu oaspeții. Observați cu cit calm și cu ce mișcare corectă aplică fotbalistul lovitură de picior. O execuție perfectă, cum se spune...

O EXECUȚIE PERFECTĂ!...

HELENIO HERRERA NU ȘI-A PIERDUT UMORUL

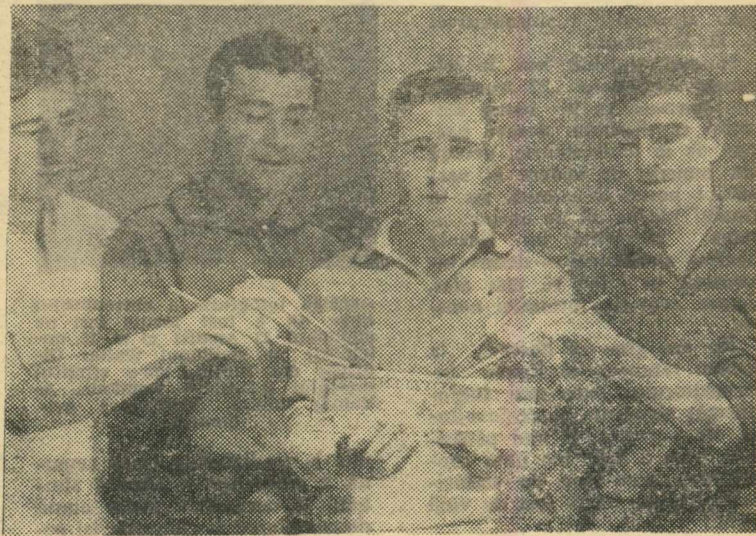
La Milano s-a născut un măgăruș cărula stăpînului său (mare „milanist”) i-a dat numele de Helenio Herrera! Ideea n-a fost primită cu prea mare plăcere în cercul interștilor. Dar „don H.H.” a întîmpinat-o cu o glumă, spunînd: „Eu consider un compliment acest lucru; de mic copil am admirat măgărușii fiindcă sînt încăpățînați, deștepți, hotărîți și glumeți, trăsături pe care trebuie să le aibă și... un antrenor de fotbal”.

REZOLVARE...

În cursul unui meci disputat la Paris de către două echipe de categorie inferioară, antrenorul uneia din ele a hotărît să înlocuiască un jucător cu unul de rezervă. Dar, cînd acesta din urmă a pătruns pe teren și se pregătea să preia tricoul de la cel pe care-l înlocuia și care avea numărul 9, arbitrul întîlnirii a intervenit amintind celui în cauză că — conform regulamentului — el trebuie să îmbrace tricoul cu nr. 12. Cum acest tricou lipsea, jucătorul a avut o idee năstrucnică, dar care l-a scos din încurcătură: s-a adresat unei

O CĂUTATĂ CUTIE CU CHIBRITURI

Fotografia de mai jos e punctul de plecare al unei interesante curse pentru o cutie cu chibrituri. Ea a fost făcută în 1958, cu prilejul C.M. 1958 din Suedia și îi reprezintă pe Wisniewski, Fontaine, Kopa și Plantoni — titularii echipei Franței la acel campionat — aprinzîndu-și chibrituri din voluminoasa cutie de asemenea aprinzătoare pentru menaj. Firma producătoare a chibriturilor a anunțat că va pune în vizare această cutie, în interiorul căreia au fost trecute semnăturile celor patru jucători și a fost introdusă și fotografia aceasta, în cursul anului 1968. Cei ce va cumpăra cutia va beneficia de o călătorie în Mexic la C.M. 1970 pe timp de 20 de zile. Precizăm că respectiva firmă este suedeză și a stabilit premiul pentru ediția 1970 ca fiind a treia ce va avea loc după aceea organizată de Suedia. (Au urmat cum se știe C.M. 1962 — Chile și C.M. 1966 — Anglia).

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL. 1) „Ruleta” campionatului, zdruncinată după ultima etapă — „Premiera” constănțeană în meciul cu Progresul. 2) Steaua după ulti-

mul... cutremur — Locul recentului stop al argeșenilor. 3) Adresa multor surturi de la 12 nov. — N., IV și Bacău. 4) Jimmy, mai pe scurt — Păcălîit de

ÎNAINTEA ULTIMEI ETAPE

două ori (Dumitriu III și Raks) la 12 nov. — În soare! 5) Participă direct și... indirect, în joc — „Stîlp” de ieri... și de azi — Legătură în timp. 6) Remarcat prin autogol și un gol victorios în precedentele etape — Evitată. 7) Prilejuri ratate cu seninătate — Riu antic în Italia. 8) Cu „profesorul”... în frunte — Iubitul Héloisei. 9) Își aparține — Dau primul ajutor — Bluză. 10) Punctul forte al textiliștilor în etapa a XII-a — Universitatea Cluj (sau Craiova) — Și-a împărțit locul cu Turcan, în echipa pitesteniilor. 11) „Firimiturile” lui Lemnaru — Pe San Siro, pînă nu de mult. — Drăghici, Creavu sau Stelian. 12) Fost portar al Crișului — Mijlocasul ofensiv al pitesteniilor. 13) Kraus, în final! (EVEN-TUAL: localitate în Africa de sud-vest) — Profesor... și conducător.

marcat în jocul cu Rapid — Selecționat. 4) Lider — La revedere — Stadion din amintirile lui Dumitriu. 5) Aici a evoluat U.T.A. ca în... deplasare, depășindu-l net pe studenții craioveni — Numărul de jucători al Politehnicii Timișoara, în meciul de la Baia Mare (din min. 1) — Pumnal. 6) Rezervă cu ifose (la 12 nov) — Pozezi. 7) Etapă... încurcată! — Aici. 8) Nunweiler Lică — Principat — Echipă din Haga. 9) Oraș în Columbia — Mijlocas al minerilor. 10) 1-1 — A fluiera — Nicolae Dumitru. 11) Rolul lui Voinescu, la Tg. Mureș — Cunoscut sat din Cehoslovacia. 12) A cucerit o victorie umbrată de durități și incidente, în etapa XII-a — Și-a dus echipa la victorie, stopîndu-i pe pitesteni — Jgheab. 13) Stop parțial! — Alergi — U.T.A. altor generații. 14) A privit — „Bradul...”, echipă de pe plaiurile medieșene.

Cuvinte cunoscute mai pușin: NAR, AUS, TOLU.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	C	L	A	S	H	A	M	E	N	T		P	U
2	L	I	D	E	R		L					O	T
3	U		H	F	F	A	R					K	A
4	S	I	N		S	A							I
5	O	A	O		A	N						A	
6	G	C	A		O							R	
7		H			C								
8	T	E			A								
9	A				N	I							
10	T	H			U	C							
11	A	L			I							U	
12	R	E			A					N		Y	
13	H	U			I					A			H

CE-AM TRANSMIS ÎN R. F. G.

NE VORBESC ȘASE ZIARIȘTI VEST-GERMANI

Atenția pe care presa vest-germană a acordat-o meciului de ieri este elocvent ilustrată de faptul că peste 30 de ziariști și fotoreporteri au făcut deplasarea la București.

După meci, ne-am adresat câtorva colegi ziariști din R.F.G., rugându-i să ne spună părerea

RUDY MICHEL (Postul de televiziune Baden Baden):
„Echipa României n-a fost pentru mine o surpriză, pentru că am văzut-o jucând anul trecut la Ludwigshafen, unde mi-a lăsat o foarte bună impresie. Nu vă fac un compliment gratuit, dar vă declar că azi puteam pierde cu 3 sau 4 goluri la zero, ceea ce n-ar fi fost injust față de des-

EMIL SIMMERMACHER (Redactor șef al ziarului „Der Sport“):
„Jucătorii vest-germani și-au închipuit că meciul de la București va fi o simplă plimbare turistică, dar au întâlnit aici o echipă mai tare

WOLFGANG OEKING („Hamburger Morgenpost“):
„Românii au câștigat absolut meritat, jucătorii noștri s-au comportat slab. În comparație cu me-

HERBERT JUNG („Bild Zeitung“):
„Nu credeam că România se va prezenta chiar atât de bine. Pentru mine a fost o mare surpriză. Foarte bună apărarea gazdelor. Atacul român

HEINZ ENGLER (Agenția D.P.A.):
„Totdeauna am avut bune aprecieri la adresa fotbalului românesc. Jucătorii de azi mi l-au confirmat. Eu personal am pronosticat victoria României. În dimineața meciului, discutând cu antrenorul român Ilie Oană, pe care-l cunosc de

ERICH FARBER („D.P.A.“):
„Reportajul pe care l-am transmis subliniază meritele depline ale românilor, pe care-i felicit

lor despre meciul pe care l-au vizionat și — în linii mari — ce au transmis, la radio sau televiziune, și ce intenționează să transmită, seara, telefonic, redacțiilor respective.

Iată răspunsurile primite:
fășurarea partidei. Români au jucat rapid, raport sub care ne-au depășit total, bine orientat tactic și cu multă ambiție. Mi-a plăcut în mod special Ghergheli, pentru activitatea impresionantă pe care a desfășurat-o în teren. Foarte buni, de asemenea, fundașii centrali, Constantin și cele două extreme. Din echipa noastră, nu acord note bune decât lui Patzke și Vogts

decît se așteptau. Am văzut meciul R.F.G.—Iugoslavia disputat recent la Hamburg (n.n. 3—1 pentru R.F.G.) și pot să spun că România a jucat mult mai bine decît echipa lui Mitici. Vice-campionii lumii au făcut un meci sub așteptări

ciul de la Ludwigshafen, România mi-a plăcut mai mult, pentru că a jucat mai ofensiv. Echipa dvs. mi-a părut bine clădită, omogenă.

mi-a plăcut mai mult prin insistența lui decît prin combinații. Formația noastră n-a reușit să-și impună deloc jocul. De la gazde mi-a plăcut cel mai mult atacantul central Ionescu

mai mult timp, i-am spus că veți câștiga cu 2—1. Apoi, am făcut un interviu cu C. Dan. Lui i-am spus că România va învinge cu 1—0. Rezultatul mă confirmă, dar — sincer să fiu — putea fi și 3—0. Cei mai buni români au fost azi Ghergheli, Ionescu, Dan, Kallo, Constantin.

și pentru rezultat și pentru joc, dar am subliniat și comportarea neașteptat de slabă a echipei R.F.G.

UN INTERESAT SPECTATOR

„FELICITĂRI! DAR... N-AȘ VREA SĂ JUCAȚI TOT AȘA ȘI LA 6 DECEMBRIE!“

De marți seara se află la București antrenorul reprezentativei R. D. Germane, KAROLY SOOS, venit spre a vedea (firește) la lucru și pe terenul său echipa României cu care reprezentativa pregătită de tehnicianul maghiar va disputa așa de mult așteptata partidă- retur de la 6 decembrie, din preliminariile olimpice. Imediat după sosire, am stat de vorbă cu el; a evitat subiectul „meciului doi” dar mi-a promis că îl va ataca, paralel cu observațiile sale asupra jocului tricolorilor noștri în compania vice-campionilor lumii. În acele minute de la aeroportul Băneasa îmi părea foarte liniștit și calm antrenorul reprezentativei R. D. Germane...

Ne-am reîntîlnit ieri, în tribunele stadionului „23 August”. Am convenit ca în pauza meciului să discutăm despre partida de la 6 decembrie, privită din punctul de vedere al oaspetilor noștri de atunci, iar în finalul jocului să ne oprim asupra impresiilor lui Karoly Soos — antrenorul — despre intrarea în sine și, mai ales, despre evoluția formației noastre.

Nu era greu să observi, la primul randevu, că figura interlocutorului pare mai îngîndurată; siguranța și dezinvolura din aerogară îl mai părăsiseră spre a face loc unei concentrări, unui aer de seriozitate deplină. Să fi fost de vină jocul?

— Când ați fixat sosirea pentru meciul- retur?
„Vom efectua o ședere-fulger. Venim cu un avion special chiar în ajunul partidei, la 5

decembrie, și plecăm imediat după partidă. Sîntem așa de grăbiți — ne scuzăm de pe acum că nu putem fi prezenți

Această fotografie a antrenorului Soos nu a fost făcută ieri pe stadionul 23 August ci la 18 noiembrie pe stadionul Walter Ulbricht din Berlin, spre sfîrșitul meciului R.D.G. — România. Avantaj minim, îngrijorare evidentă!

nici la tradiționala masă comună a echipelor — fiindcă simbată 9 decembrie avem etapă de campionat și cluburile își reclamă jucătorii în dimineața lui 7 decembrie, altfel federația ar fi obligată să amîne meciurile”.
— Ne interesează dacă și la 6 decembrie veți prezenta for-

mația din prima întîlnire.

„Absolut aceeași. Un singur punct de întrebare: va juca Vogel sau Löwe? Trebuie să aleg între ei. Ideea mea cu R. Ducke nu mai apare actuală. Acest excelent jucător resimte efectele accidentului, suferit într-un turneu din Africa și nu pot să mă hazardez să-l folosesc într-un meci în care nu încep menajamentele”.

Iată-ne din nou împreună, în ambianța de sfîrșit de meci a stadionului care își petrece cu aplauze, spre cabine, învingătorii. Soos e și mai preocupat, parcă altă „tonă” de gânduri s-a mai prăvălit asupra lui.
— „Felicitări! — mă întîmpină el. Ați jucat net mai bine decît reprezentativa vest-germană. Ocaziile de gol, destule și în prima repriză, s-au înmulțit în a doua parte și golul care reprezenta justiția a venit. Îmi pare tare rău de accidentarea lui Dobrin. V-o spun cu sinceritate. E un fotbalist care îmi place nespun și ar fi dat o față și mai frumoasă jocului, și așa la un nivel spectacular de primul ordin. Jucătorii noi pe care i-am văzut — Pircălab și Kallo — nu m-au impresionat. Echipa, în totalitatea ei, a manevrat cu iscusință și dezinvolura. Oamenii meciului au fost, după mine, Ghergheli, Dan, Ionescu și portarul echipei R.F.G., Wolter. Echipa României a realizat o partidă remarcabilă. Dar... n-aș vrea să joace tot așa și la 6 decembrie! Mă înțelegeți, nu?”

— cf. i. —

Și acum toate eforturile pentru calificarea la J. O.!

(Urmare din pag. 1)

spunem noi ci colegii noștri de breaslă 30 la număr, veniți din R.F.G. să consemneze o victorie la București a faimoasei finaliste a Cupei Mondiale!

Și, în sfîrșit, a sosit și acea fază uluitoare, fulgerătoare, care a făcut dreptate! Ațit de fulgerătoare încît nici n-a fost timp să mai avem emoții Un sut puternic a lui Ionescu, un salt „a la James Bond” făcut de același Wolter, dar pumnii lui au trimis mingea la Ghergheli, omul setos să răzbune „Zürich”-ul, să-și răzbune lipsa din echipa națională, surghiunul din iunie și pînă în noiembrie! A tras cu toată ființa lui. A văzut că Wolter a fost în sfîrșit K.O. și a fugit înainte, ca un halucinat! A ieșit în spatele porții, a luat în brațe un necunoscut, și-a lăsat capul pe umerii acestuia și a izbucnit în plîns! Cîtă încordare, cîtă satisfacție să vadă chingile sfîrimate!

Era 1—0! În acel moment, echipa noastră, stadionul tot, toți sportivii țării stiau de pe ecranul televizorilor și de la radio că fotbalistii noștri nu mai pot fi învinși. După 80 de minute de încordare titanică, de înăbușită față de desfășurarea de pînă atunci a meciului, echipa națională era sigură că s-a regăsit, că lumea sportivă își întoarce ochii spre ea.

Victoria de ieri a fost și va rămîne de neuitat indiferent de instabilitatea cunoscută a echipei noastre. Dar se poate conta pe faptul că în ziua de 22 noiembrie, echipa națională a renăscut din cenușa de la Zürich, că, deocamdată, măcar aici, acasă, trebuie să devină ceea ce a fost în ultimii ani, invincibilă. Invincibilă fiindcă și-a recăpătat încrederea în ea și fiindcă trebuie să joace bine!

Ieri a fost o zi în care am învins nu numai pe unii din cei mai buni fotbaliști ai lumii, ci a fost ziua în care ne-am învins propriile noastre slăbiciuni. În cîteva minute echipa a rămas fără Dobrin și a intrat Constantin, ca un leu rănit de postura de rezervă. Și a fost magnific! A lipsit și Coman, eroul meciurilor de la Cracovia și Berlin, și a apărut Haldu, fără supărare că n-a fost măcar rezervă la Berlin. Iar Dan Coe și-a adus aminte că Eusebio n-a suflat în fața lui acum doi ani. Și abia a dat în minge Seeler. Ion Ionescu a redevenit vedeta răsfățată astă-primăvară de presa franceză după meciul de la Atena cu Grecia. Ca un bondar a scîiț poarta adversarilor, dar golul a fost dat de Ghergheli, de acest Ghergheli care a simțit că cei ce iubesc fotbalul, îl iubesc și pe el. Aripile tăiate și-au regăsit locul Devotamentul tuturor ne-a încălzit inimile tuturor. Să recunoaștem că fotbalistii noștri ne-au dat ieri mai mult decît așteptam. S-au

întrecut pe ei. Încă o dată, trebuie să spunem că au obținut mult mai mult decît 1—0!

Am văzut apoi miile de spectatori plecînd de la stadion cu zîmbetul pe buze. Mulți dintre ei așteptau jucătorii la ieșirea de la cabine, să-și mai vadă o dată! Am auzit comentarii însuflețite, pline de speranțe.

În mijlocul acestei euforii a existat și o oază de calm, de grijă pentru viitorul apropiat. Alături de freacățul multîmii, într-o încăpere a Centrului sportiv 23 August, conducerea federației de fotbal a convocat la o scurtă consfătuire pe antrenorii echipelor din Divizia A din toată țara, invitați în prealabil la București să vizioneze partida cu reprezentativa Republicii Federale a Germaniei. Echipa noastră națională a jucat cu a doua echipă a lumii, dar meciul n-a fost decît o verificare pentru partida retur de la 6 decembrie, de la București, cu echipa R. D. Germane. Păreri, propuneri, schimb de opinii cu „statul major” al fotbalului pentru cea mai bună formulă în acea zi în care va fi format, o dată în plus, drumul spre Mexic.

De fapt, succesul de ieri este datorat în cea mai mare măsură eforturilor și contribuției colective în ceea ce privește compunerea echipei reprezentative. O cotitură de 180 de grade față de trendul apropiat cînd s-a gresit, însă din ferocitate s-a pus repede capăt unei metode de muncă individualiste inadmisibile.

Dacă echipa noastră a câștigat ieri, putem spune în mod strălucit, meciul cu echipa R. F. a Germaniei, aceasta nu înseamnă că în viitor fotbalistii noștri nu vor mai pierde. În sport nu au existat și nu vor exista învingători și învinși eterni. Dar este aproape sigur că atunci cînd sportivii au încredere în ei înșiși și în metodele de selecționare și pregătire, că, dacă acestea intrunesc și majoritatea a celor care se dăruiesc cu pasiune și sinceritate sportului lor favorit, cetatea acestora nu se clatină la fiecare vînt. Este puternică, se-meață.

Iată de ce comportarea și victoria de ieri a echipei naționale de fotbal, precum și consfătuirea tuturor factorilor de răspundere din fotbal sînt semnificative și au darul să ne facă încrezători.

Acum realizăm tot ceea ce se poate mai bine cu tot ceea ce avem mai valoros, de orice vîrstă. Să privim înaintea noastră și să contăm și pe schimbul de mine, apropiat, chiar foarte apropiat, spre tinerii fotbaliști care au înregistrat tot ieri un rezultat bun, 1—1, în meciul de la Saarbrücken, cu echipa de tineret a R. F. a Germaniei.

Încă un motiv în plus să privim în spirit optimist, sincer și cu pasiune fotbalul nostru.

ECHIPELE DE TINERET: 1-1

Ieri s-a disputat pe stadionul Ludwigspark, din Saarbrücken, în fața a 10.000 de spectatori, întîlnirea amicală de fotbal dintre echipele de tineret ale R.F. a Germaniei și României. După ce în prima repriză cei care au inițiativa mai mult sînt jucătorii germani, care deschid scorul prin Simmet (min. 36), în partea a doua a întîlnirii, fotbalistii români preiau direcția jocului reușind să egaleze prin Jercan (min. 50).

Din echipa noastră s-au remarcat Gornea, botezat ad-hoc de gazde „portarul zburător”. Deleanu și Jercan. La sfîrșitul partidei, antrenorul Dincă Schileru a declarat că „deși rezultatul de egalitate obținut de echipa noastră este onorabil, victoria putea să ne revină în cea de a doua repriză a meciului cînd jucătorii noștri au fost superiori”.

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 47 din 26 noiembrie 1967:

1. Bulgaria — Portugalia	1 x
2. Dinamo Buc — „U” Cluj	1
3. F. C. Argeș — Progresul	1 x
4. Jiul — U. T. Arad	1
5. Farul — Dinamo Bac.	1
6. Steagul r. — A.S.A. Tg.M.	1
7. Olimpia — CFR. Tim.	1 x
8. Bologna — Napoli	1
9. Juventus — Fiorentina	1 x
10. Lanerossi — Milan	2
11. Mantova — Torino	2
12. Sampdoria — Cagliari	x
13. Varese — Roma	1

IERI PE CONTINENT

CAMPIONATUL EUROPEI. La Praga, miercuri, s-a disputat ultima partidă din cadrul grupet 1: Cehoslovacia—Irlanda. Spre surprinderea generală, echipa irlandeză a obținut victoria cu 2—1 (0—0) prin punctele marcate de Tracy (min. 85) și Connor (min. 86), după ce toți ei deschiseseră scorul, dar în favoarea gazdelor, prin Dempsey care în min. 38 a înscris în proprie poartă. Pierzînd această partidă, reprezentativa cehoslovacă a pierdut și calificarea

în sferturile de finală. Clasamentul final al grupet:

1. Spania	6 3 2 16—2 8
2. Cehoslovacia	6 3 1 2 8—4 7
3. Irlanda	6 2 1 3 5—8 5
4. Turcia	6 1 2 3 3—8 4

PRELIMINARILE TURNEULUI OLIMPIC. La Sofia, returul jocului Bulgaria—Turcia s-a încheiat cu victoria formației gazde, cu scorul de 3—0 (0—0). Autorii golurilor: Mihailov, Nikodimov și Gheorghiev. Învingătoare și în prima partidă (cu

3—2), Bulgaria va întîlni în turul al III-lea (de fapt finala grupet europene B) pe cîștigătoarea dublei întîlniri România—R. D. Germană.

CUPA CUPELOR. În primul lor joc, Vasas Győr și A. C. Milan au terminat la egalitate: 2—2.

CUPA ORAȘELOR TIRGURI. Na-

poli a dispus de Hibernians Edimburg cu 4—1, Dinamo Zagreb—Bologna 1—2 (în tur: 0—0).

PELE A FILMAT SPECIAL PENTRU ROMÂNIA

În cursul unei călătorii pe care operatorul televiziunii noastre — Ovidiu Drugă — a făcut-o în Brazilia, el a realizat un film special cu Pelé, care a răs-puns cu amabilitate cererii și a stat la dispoziția operatorului român.

Fotbal Fotbal Fotbal